

BUBUĻU KAMBARIS

2013.gada septembra speciālizlaidums

REDAKTORES SLEJA

Atkal ir klāt rudens. Dienas un nakts saspēles svāri pakāpeniski gāžas uz tumsas pusi, tās pelēcīgajām, sausajām lūpām cenšoties izsūkt krāsas no mūsu dzīvēm. Tumsa ir izmanīga. Vispirms viņa atsūta krāsu karali, lai tas iedegtu koku zaros liesmas, kas vada mūs dienā, bet prasmīgi slēpjas nakts vēsajā melnumā. Pēc tam to trauslie pavedieni tiek upurēti vējam, lietum un dubļiem, izšķaidīti un nežēlīgi notraipīti, un sasaldēti. Aprakti. Vai varbūt tomēr sniega sildīti..

Kāda tad šobrīd ir Tava glāze? Daļēji pilna vai tukša? Vai esi uzņēmis gana daudz vitamīnu un spara jaunajam smaga darba un zinību gūšanas cēlienam? Ja nē, tad steidz ķert kritošus ābolus augļu dārzā, nevis gaidi, kad kritīs zvaigznes! Skrien baudīt sauli, kamēr tā vēl mums smaida, un meklē prieku atvasaras aromātā! Ziema nāk, tas tiesa, bet mums vēl ir laiks.

Un tā ir gana daudz, lai atrastu brīdi arī mums – Tavam uzticamajam „Bubuļu Kambarim”, kas jau atkal, neatlaidīgo reportieru veidots, ir atceļojis pie Tevis. Uzzini par skolasbiedru spilgtākajiem vasaras piedzīvojumiem, par kuriem mums klāstījuši vēriģie ziņotāji kā Diagonalejā, tā citviet Londonā. Topi informēts par aktuālākajiem jaunumiem un arī intrigām savā mīļajā skolā, kas taču nebūtu Cūkkārpa bez tās nebeidzamajiem pārsteigumiem. Esam arī atjaunojuši pacietīgo Bubuļu kasti pie redakcijas durvīm, kas ir gatava uzklaut viskvēlākās problēmas.

Dzīvo, izzini, radi! Lasi un piepildies!

Sakot paldies visiem, kas piedalījās avīzes tapšanā,
„Bubuļu Kambara” redaktore
Tamāra Poļakova

CŪKKĀRPIETIS BRĪVSOLĪ

„Kas notiek Vegasā, paliek Vegasā,” - tā vientieši mēdz sevi mierināt, kad no rīta ir pamodušies starp kādas viesnīcas nevainīgi baltajiem palagiem ar mistisku gredzenu pirkstā un kad pēdējā skaidrā atmiņa ir sazimējama ar iepriekšējās dienas pēcpusdienu. Tiesa, ar Diagonaleju un citām Londonas publiskajām burvju mītiņu vietām ir mazliet citādāk. Viss – kas iekļauj Trenta Viljamsa izmirkušā krekla smaržu lietainā dienā un Evitas Dēmo acu zobu spicumu - ir zināms mums, Taviem dārgajiem BK reportieriem. Un mēs negrasāmies klusēt.

Piedāvājam īsu ieskatu pagājušās vasaras karstākajās novērotajās parādībās.

MAN VIENU DRUĪDU, LŪDZU!

Vai kāds vēl atceras **Klāru Jasmīnu Vestu** – jaunkundzi, kura divos Cūkkārpā pavadītos gados ir paspējusi gan rotaļāties ar Skeizu un panākt Kurta izslēgšanu, gan uzbrukt viesiem no Durmštrangas un uzauzēt uz Moro elegantās galvas četrpadsmit sirmus matus? Varbūt atmiņā labāk palikusi novēlotā ierašanās pērnā gada mielastā vai baumas par viņas vēlajām pastaigām uz Slimnīcas spārnu miega zāļu meklējumos zem **Dreika** jostasvietas? Atgādinām, ka pavasarī toreizējā sestziemiece Vesta Cūkkārpas sienas atstāja agrāk, un iemesls bija nevis romantiskas saistības ar Hrumņumu, kuru rezultātā pēc regulārām citronkūku piegādēm no virtuves būtu novērojams svara pieaugums, bet gan mazulis jaunieta dzimumorgānā. Jau jūnija sākumā Jasmīna ar bērnu ratiņiem tika manīta Slēptajā parkā kopā ar to pašu druīdu Dreiku, kuru, kā stāsta aculiecinieki, šķiet, vairāk par Vestu interesēja melnzeme un puķes. Turpretī Klāra, kas ne reizi vien tikusi raksturota kā izmanīga egoiste, visticamāk, centās pierunāt Dreiku pildīt tēva funkciju viņas dēlēnam, jo – kāda gan ir jēga no bērna un ģimenes, ja nav vīra, kuru krāpt ar mīļāko, vai ne? Neskatoties uz jebkādiem slēptiem nodomiem, saruna noritēja šķietami mierīgi, bez pļaukām un sitieniem, un arī vēlēšanās pārvērst parka strūklakas nūdistu pludmalē netika novērota, kas liek mums domāt, ka kopš pagājušā pavasara sava daļa svara ir pieaugusi arī Klāras prātā. Tiesa, zinot visus pagātnes pārkāpumus, no sirds ceram, ka Vesta uz skolu ir paķērusi līdzīgu krāsu priekš Moro, jo baumo, ka tieši iepriekš minētās novecošanas pazīmes esot kalpojušas par iemeslu APTZ profesora pozīcijas atstāšanai.

Alīd! You go girl!

KOPŠ ŠODIENAS ES MĪLU TEVI MŪŽAM! PRECAMIES?

Skatoties uz tādiem eksemplāriem kā jaunizceptie prefekti Vingless un Dēmo, kurš gan būtu varējis smadzeņu šūnās ielaist domu, ka slīdeņi varēja būt izslāpuši pēc emocionālām un fiziskām saistībām? Iespējams, šogad Slīdeņa namā beidzot nodibināsies pagrīdes apvienība, kas, par spīti Tam Stoiskajam un Mis Sadistei, izveidos Čūsku (mīgu?) midzeni torņabiedru privātajām orgijām. Un – ja ne Tedam – tad viņa sievas kundzei jau nu vajadzētu to ne vien atbalstīt, bet arī ieteikt uzrīkot kādu kopīgu atlētisku maiguma paušanu sirēnu pavadībā sešos no rīta. Bet kas tad ir tie dūkuliši, tie potenciālās slīdeņu mīlnieku sacelšanās vaininieki? Jūsu uzmanībai – dredainā **Alīda Traversa** - kas dažiem gados jaunākajiem, iespējams, zināma kā vecmāmuļa Alīda - un **Džons Haitons** - vectēvs, kuru vidējais BK lasītājs, visticamāk, nav ievērojis. Jūnija sākumā abus kopā saveda mīlestība pret slotām veikalā, kurā teorētiski ir atrodamas viss kalambolam. Mūsu atmiņā gan nav palicis neviens starpgadījums, kas liecinātu par jebkādam siltākām jūtām abu slīdeņu starpā, taču drīz vien abi tika manīti, dodamies ieturēt kopīgu maltīti. Mīlestība, kā zināms, vīriešiem iet caur vēderu (ja pārbaudīsiet to ar dunci – brīdinām! – nekāda mīla nesanāks), un ilgi nebija jāgaida, līdz Haitons ķērās pie torņabiedres aptaustīšanas, kamēr Traversa mēģināja pārliecināties, ka Džonijam nebija iebildumu pret formīgām dāmām, pasūtot taukvielām sevišķi bagātu porciju. Tiesa, rezultātā abi balodiši tikai gremoja, neveikli bubināja, sarka un atvadoties publiskām acīm demonstrēja vien pieticīgu apskāvienu. Ar to gan mīlas stāsts nebeidzās, jo vakarā abi tika redzēti kopīgi atstājam Caurā katla bāru un ieejam 201.istabiņā, un nevienam jau nav noslēpums, ar ko nodarbojas divi pusaudži aiz slēgtām durvīm. Spēlē dambreti, protams, piešķirot tai papildus asumu ar apgērba zaudēšanas elementiem, un tad notur praktisko nodarbību cilvēka anatomijā. Vienas nakts romāns vai nopietnas četrpadsmitgadnieku attiecības, kas nesasnies pusgada robežu? Par tagadējo attiecību statusu BK informācijas nav.

Stāstam, kas reiz sākās starp kūciņām, eklēriem un Trušiem, iespējamais nobeigums varētu skanēt: viņi dzīvoja ilgi un laimīgi līdz brīdim, kad satika Čārliju. Jā, mēs runājam par **Lulū Vinglesu** un **Dominiku de Lesepsi** – iemeslu, kādēļ Ross aizslēdza virtuvi, un personas, kas šovasar Diagonalejā pārsvarā bija manāmas, eksistējot duetā. Ērkšķus abu ceļā gan pūlējās kaisīt **Čārlija Ričardsa**, slideņa iepriekšējā draudzene, kura pameta Cūkkārpū gada vidū un kura – ak vai! – par Dominika jaunajām attiecībām, šķiet, nebija informēta. Vai arī tēloja savu neziņu un patrāpījās jaunā pāra ceļā ar viltīgu nodomu izraisīt masveida siržu lūšanu, kas samērā veiksmīgi izdevās. Lai vai kā - aina, ko visi trīs uzbūra pie pašas Diagonalejas ieejas, bija viss, ko mēs varējām vēlēties – skaļa, emocionāla un ar pietiekami traģisku nobeigumu, pat ja konfrontācijas lokāciju visi atstāja pašu spēkiem. Bet nesteigsimies notikumiem pa priekšu! Pirmā hipotēze, kas apstiprinājās šajā produktīvajā starpgadījumā, - Dominiks nezina, ko jebšu – drīzāk - kuru grib, jo - tikko kā sastapta tika Ričardsa – tagadējā, jau divus gadus nepastāvīgi vilātā sirdspukīte Vinglesa tika atlaista un pamesta novārtā. Otrais secinājums – vīriešu nelietība stiprina sieviešu solidaritāti pat tad, ja dāmas viena otru ienīst un ja pret jēdzienu ‘Dominiks’ un ‘vīrietis’ ievietošanu vienā teikumā atsevišķām personām varētu rasties iebildumi. Katrā ziņā nepagāja pat pāris minūtes, kad de Leseps, pagalam nobālējies, centās sevi attaisnot divām iekarsušām fūrijām. Ar abu jaunkundžu pārmetumiem viennozīmīgi pietika, lai likvidētu jebkādas potenciāli eksistējošas Dominika cerības uz mežonīgām izpriecām trijatā. Bet, tā kā Čārlija ir atpakaļ Cūkkārpā, iespēja de Lesepsa fantāziju realizācijai būs, ja vien Vinglesa pēc mūsu novērotās sarunas nekērās pie drastiskām pāraudzināšanas metodēm un/vai neatstāja Dominiku sava brāļa uzraudzībā. Katrā ziņā tieši Lulū - kurai acīmredzami pietrūka aizcērtamu durvju, lai aiziešana izskatītos pietiekami dramatiski, – notikuma vietu pameta pirmā, viņai sekoja Čārlija, un visbeidzot vientuļais Dominiks, kuru, kā dzirdēja mūsu ziņotājs, Vinglesa solījās pēc pusotras stundas gaidīt Itālijā. Kā Tev šķiet, lasītāj, kur viņš devās? Vai tiešām pie Lulū – izlūgties piedošanu un mierinājuma neķītrības? Variants „izkratīt sirdi Morganai de Andresai” vairs nemaz nešķiet neticams.

Domīnik! Tevi vēro!

Jeb vēl mazliet par Lulū un Dominiku, kuru attiecības, iespējams, uzsāka savu lejupslīdi jau pirms ČRI. Lai gan publiska izskaidrošanās abu starpā novērota netika, atsevišķas situācijas mūs vedina domāt par domstarpībām vai pat neuzticību.

Kā gan savādāk ir skaidrojams fakts, ka Lulū Vinglesa tumšajā diennakts laikā Caurā katla bārā paslepus satiekas ar citu puisi? Laimīgā loze bija kritusi viņas torņabiedram **Džofrejonam Degasi**, kurš tobrīd mitinājās dažus stāvus augstāk un neilgi pēc pusnakts ieradās bārā, lai pievienotos gaidošajai Vinglesai un nodotos kopīgai kafijas tases tukšošanai. Kādam varbūt šāda priekšspēle – izaicinoša krūzes bīdīšana pāri galdam, papildināta ar zemteksta pilniem skatieniem – liekas savāda, taču, ticot baumām, ka kraukļanagi parasti dod priekšroku „Nerātnā bibliotēkā” izspēlei viņu privātajā grāmatu krātuvē, šis bija piezemēti un normāli. Piebīdīsim vēl tikai to, ka rotaļas iekarsušajiem jauniešiem apnika ātri un Caurais katls tika pamests, pirkstiem nekaunīgi skarot otra ādas orgānu.

Un kur tajā laikā bija Dominiks de Leseps? Vai tiešām mierīgi snauda, kamēr Gregs (tas, kurš kaķis) *tecinoši* proklamēja viņa kedas kā savējās? Spriežot pēc ainas, kas tika novērota Diagonalejas galvenajā ielā, ļoti iespējams, ka arī šajā naktī slīdenis atradās **Agneses Pulkstentiņas** un viņas greisirdīgo **speķpīrāgu** armijas miltainajās skavās. Šo abu jauniešu tikšanās galvenajā ielā gan nebija tik slīpēti noorganizēta, un bija novērojams arī fizisks kontakts, kas izpaudās kā elšpūtes ieķeršanās Dominika elkonī un pieglaušanās viņa sānam. Klaja tuvības izrādīšana acīmredzami nebija plānota, un attapīgais Dominiks iniciēja pieklājīgas distances ievērošanu, visnotaļ neveiksmīgi cenšoties slēpt saistības, kas, ļoti iespējams, bija tikai fiziska rakstura. Varam secināt, ka de Lesepsam nepietiek ar metamorfomaģiski mainīgo Lulū un ka šis jauniešs ir tik izmisis baudīt ko nebijušu, lai kļūtu par *benefitētiem* draugiem ar Elšpūša torņa pārstāvi. Mums, vidusmēra ļaudīm, šāds salikums var likties savāds, taču lieliski piestāv Pulkstentiņai, kura, kā runā, šogad beidzot plāno atmest ieradumu ballēs izklaidēt vientuļus sīkziemniekus un ir apņēmusies izzvejot lielu, gaišmatainu zivi no minētās kraukļanadzies ligzdas, kura, starp citu, Ekspresī esot bijusi sevišķi tuva Elšpūša prefektei. Ja vien tas nav *threesome* un ja Degasi nepiemīt prasme ieņemt Dominika izskatu, mēs saožam tuvojamies Speķaino simtdienu karu par to akmens kluci de Lesepsa krūtīs, ko izglītoti biologi varbūt tomēr sauktu par sirdi.

Džofrejonam
sacēlās
(sirsniņas)
pārsteidzoši
garais
(specumiņš!)

Leo manikīrs?

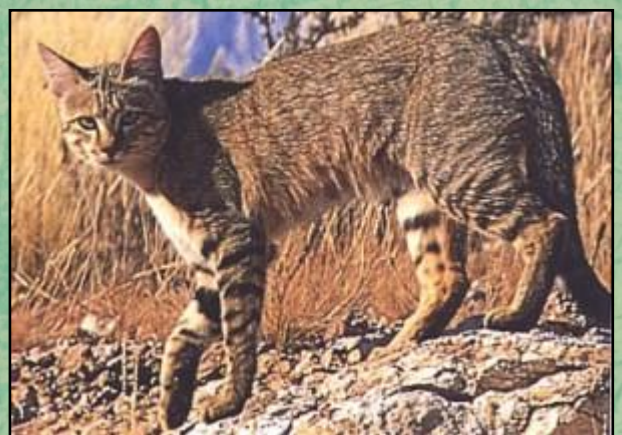
Pietiek ar vienu Džeraldu Nordstounu, lai apgāztu teoriju par elšpūšu labsirdību, mīļumu un miermīlīgumu un pierādītu, ka patiesībā āpšiem raksturīgs ir tikai

- 1.necaursitams patriotisms,
- 2.teju ģimeniskas savstarpējās attiecības
- 3.mīlināšanās, kas – apskatot otro punktu – būtu saucama par morālu incestu.

Vēlēšanās atspēlēties un ļaut vaļu savai tumšajai pusei ir arī šī nama visbēdīgāk slavenajai jaunkundzei **Eleonorai Ridlijai**, kura, ieradusies saldējuma pārdotuvē, nekavējās iejaukties Londonas ainavā neiederīgu mīlnieku – **Roja Rošē** un **Laras Jeršovas** – divvientulībā. Atļausimies atgādināt, ka vēl pirms gada, kad Rošē ieradās mūsu skolā Durmštrangas delegācijas sastāvā, viņa un Ridlijas mīlestība plauka un ziedēja ar šķebinoši saldu smaržu; vismaz tā situāciju raksturoja rudmates bezcerīgie pielūdžēji. Tomēr jau pēc pusgada Leo atkal bija brīva menģēties uz visām debess pusēm, jo viņas un Rošē attiecības izjuka kādas citas dāmas dēļ. Laras Jeršovas? Varbūt.

Katrā ziņā – Eleonora kaismīgi iesaistījās diskusijā, būdama skarba, nesmaidoša un abus mīlniekus, šķiet, pagalam samulsinādama. Un, lai gan siržu laužējai ar laužto sirdi izdevās situāciju vadīt kā bosam, mēs pieļaujam, ka pie abu galda elšpūti pieveda tieši nepārvarēts aizvainojums, greizsirdība un vēl nepiepildīti plāni attiecībā uz Rošē, kuram joprojām bija atrodams pielietojums Ridlijas acīs. Iespējams, ka viņas vienīgais mērķis bija skaudra atriebība par izcelšanas vērtu statistikas faktu, ka pēc tam, kad Āpšu karaliene saņēma kurvīti, viņas pielūdžēju skaits saruka par septiņpadsmit procentiem. Vai varētu būt, ka viņa nepaguva pievilkt ķeksīti līdzās Roja vārdam savā Sarakstā? Citu iemeslu viņas rīcībai „Simt Saldējuma Saņņos” nevar būt. Vai tad Tu, lasītāj, biji ticējis, ka Leo tiešām bija *jūtas* pret šo vai jebkuru citu puisī? Ak, naivais!

Tieši tā - ar tāda rakstura izmeklēšanām šovasar nodarbojās mūsu mīlais privātdetektīvs un APTZ profesors **Florenss Šepards**. Vismaz tā mēs varam secināt, uzzinot, ka viņa līdzšinējo izmitināmo *personu* pulku – jau gana aprunāto Dominiku un divus mājdzīvniekus – uz laiku papildināja **Trents Viljamss**. Šim grifidoru donžuānam uzturēšanās tik vīrišķīgā sabiedrībā, visticamāk, bija vērā ņemams izaicinājums, liekot apslāpēt nepārtrauktās tieksmes flirtēt ar visu, kas kustas, un tomēr pat ņaudošais plototājs Gregs izskatās pieķēries Viljamsa vai viņa zirnekļa šarmam. Tiesa, saistības ar Šepardu, viņa biroju un mājdzīvniekiem, kas kalpoja par iemeslu Trenta klātbūtnei Laithausā, nav zināmas. Ir dzirdētas baumas, ka grifidors bijis notiesāts par lēdiju pavešanu, izmantojot tumšo maģiju, un, ņemot vērā viņa mazgadību, Azkabanas sargu vietā ticis pie aurora kā sava aresta *supervaizora*. Variants B piedāvā, ka trešziemnieks iekūlies nepatikšanās ārpus Lielbritānijas robežām – Parīzē, taču diezin vai maršēšana kailam Eifeļtorņa pakājē rezultētos ar verdzību Šeparda arhīvā. Lai vai kā – Trents Viljamss, *protams*, bija parūpējies, ka birojā viņu gaida ♀ - pati Venēra otrziemnieces **Morganas Kantervillas** personā. Paņēmusi līdzīgu kaķu ģints nezvēru cerībā to, iespējams, sapārot ar Gregu un tādējādi saradoties ar Cūkkārpas profesoru, grifidore bija ieradusies Laithausā vēl pirms sava torņabiedra. Šepards par viņas klātbūtni, šķiet, nebija iepriecināts, jo tūlīt pēc viņa atgriešanās birojā Morgana devās prom: pirmo reizi kopā ar Trentu meklēt klusāku vietīņu, bet otrreiz jau saniknotu vecāku pavadībā, cerams, vēl jaunava būdama. Par potenciālo kaķu mīlasstāstu mums diemžēl informācijas nav, tāpat kā par Kantervillas ņaudētāja dzimumu vai Grega orientāciju.

Lai kaķu laiks ir visu laiku, vai ne, Morgana? Trent?

SKŪPSTI MANUS NADZIŅUS!

Viens no pamanāmākajiem indivīdiem Diagonalejas ielās šovasar viennozīmīgi bija **Zaks Vingless**, ar savu *kruķaino* esību kavēdams satiksmi un acīmredzami uzbudinādam **Tifāniju Makkenziju**. Vismaz tik daudz, lai minētajā jaunkundzē viestu vēlēšanos patērzēt, ko neprognozējamā, bieži nesavaldīgā grifidore piepildīja, nabaga Zaka ceļā novietojot savu pēdu. Iztēlojoties situāciju, pirmais loģiskais jautājums varētu būt – kāpēc par Vinglesa aksesuāriem bija kļuvuši kruķi? Diemžēl precīzu atbildi „Bubuļu kambaris” sniegt nevar, taču, zinot slīdeņa ierasto piesardzību un atturību, variants par paslīdēšanu vai vienkāršu nokrišanu no šķūņa jumta mums nešķiet ticams. Populārākās, līdz šim dzirdētās versijas ir:

A. Zaks pārāk aktīvi izzināja četrdesmit devīto Greja nokrāsu, atrodoties uz tā paša šķūņa jumta;
B. Agresijas uzplūdumā Zaku traumēja kāda otrziemiece pēc tam, kad viņas atzišanās mīlestībā no Vinglesa izsauca tikai noņurdētu „kill me now”;
C. Brāļa kaulus salauza Lulū, jo Dominiks esot piesaucis Zaku ..khm, *neistajā* momentā. Atgriežoties pie notiekošā kafejnīcā - krītot puisis nobrāza roku, taču grifidore nesteidzās palīdzēt, baudīdama vai nu aizraujošo skatu uz viņa matu sakārtojumu no augšas, vai arī puīša atrašanos pie viņas kājām. Cerēto efektu – jebkādas sirsnīgas emocijas - gan, šķiet, dārgajai Tifānijai sagaidīt neizdevās, tomēr kļīst baumas, ka viens no abu neilgās sarunas tematiem esot bijušas kāzas. Tā kā neviens no viņiem nav saucams par *precību materiālu*, mēs pieļaujam domu, ka Makkenzija piedāvāja Zakam aprēķina laulības. Tiesa, neskatoties uz novēloti sagaidīto palīdzību piecelties, jāvārds šajā situācijā bija maz ticams, tāpēc neskumstiet, dārgās cūkkārpītes – visticamāk, Zakijs joprojām ir tikpat brīvs un nepieejams kā pērn.

INTĪMĀ IEDZERŠANA: DUBLIS DIVI

Ko dara **Evita Dēmo**, kad ir izspēlējusies ar mazām meitenēm un pārvērtusi tās sīkās, slapjās dubultajās varavīksnēs? Atbilde ir vienkārša: slīdeņu jaunā prefekte atrod vecumam atbilstošu pretējā dzimuma īpatni un kavē laiku Caurajā katlā gandrīz Vinglesas un Degasi stilā. *Gandrīz*, jo vienīgais abas situācijas vienojošais faktors bija kopīga šķidruma uzņemšana. Pirmkārt, Dēmo tā vakara sabiedrotais **Keirs Makkijis** jeb, kā dāma viņu tik pavedinoši dēvēja, *Pelnrušķīte* ieradās ar šausminošu troksni, apsvilis un – grūti tam noticēt – viens pats. Otrkārt, pēc tam, kad Evita bija piesaistījusi upura uzmanību ar savu speciāli izlieto glāzi, abi intīmās iedzeršanas aktivitātes nolēma izvērst uz grīdas, tādējādi atkāpjoties no iepriekš minēto kraukļanagu smalkā stila. Un, treškārt, izvēlētais šķidrums māgu pildīšanai,

protams, nebija kafija, un vieglā reibumā pierādījās arī abu slīdeņu samaitātā uztvere par intimitāti. Proti, tādas reāli nebija - Dēmo tikai raustījās smieklos līdz asarām, un, kā stāsta aculiecinieki, sarunas esot vedušās par cerberiem, himērām, kopīgi veidotu dzertuvju biznesu un caurejām. Tomēr fakts, ka Keirs *Pelnrušķīte* Makkijis sarunas laikā netika pie miesas bojājumiem, mūsaprāt, liecina vienu: Evita Dēmo ir iemīlējusies! Diemžēl nāksies viņu sarūgtināt, atklājot, ka jau pavisam drīz Makkijis bija redzams **Reinharda Junkera** sabiedrībā, abiem slīdeņiem apmācot otrziemnieci **Annagretu Todorovu** savās tumšajās mākslās. Vadoties pēc default iestatījumiem, mazām grifidorēm bija jāmeklē patvērums Trenta Viljamsa skavās, tāpēc secinām, ka šī otrziemiece acīmredzami ir kārtējā Šķirmices kļūda.

TUVI BŪSIM TUMSĀ

Ne viens vien psihologs ir norādījis, ka slepenas attiecības ir kā sevišķi palaidnīgu fantāziju izdzīvošana. Mums ir zināms, kas šogad grasās nodoties bioloģiskām izvirtībām tādās reti apdzīvotās vietās kā siena šķūnītis, bēniņu telpa, slotu skapis un arī profesores Todorovas personīgās telpas.

Vispirms jau tā ir **Debora Evansa**, kura ir iesaistījies pagrīdes romancē ar jau pieminēto **Trentu Viljamsu**. Šovasar abi tika pieķerti randiņā, tērpušies svinīgi baltā, kas vedina domāt par īpašu notikumu viņu savienībai. Vai gadadienu? Mūsu pirmais minējums – Debora izmanto Trentu, lai padarītu greizsirdīgu bijušo bosbatonieti, jaunizcepto grifidoru **Marku Lisjēnu** – tagad šķiet pagalam absurds. Patiesībā izmanīgā Evansa jau vismaz gadu ir lietojusi Marku kā aizsegu savām attiecībām ar vienaudzi Viljamsu, kamēr Trents apzināti ir radījis īstena brunču mednieka reputāciju, flirtējot ar visa vecuma sievietēm un arī ar astoņkājaino misteru Bilu. Palielē jautājums - vai Marks par savu lomu šajā mīlas spēlē ir informēts? Un vai rūdītajiem milniekiem, pateicoties grifidora centībai herboloģijas stundās, izdosies iekļūt **profesores Nikolinas** istabā? Kā arī – vai šī istaba jau tobrīd nebūs aizņemta? Jo, kā ziņo mūsu uzticamie vērotāji, jaunajai pasniedzējai ir romantiska rakstura attiecības ar Grifidora sestziemnieku, TBT *teorētisko* uzvarētāju, Spiedošo meiteņu savienības (SMS) atzītu smukpūsīti **Nikodēmu Lotreku-Vato**. Vasarā abi, šķiet, necentās savus sakarus slēpt, nebaidoties no fiziska kontakta Diagonalejas galvenajā ielā un, pretēji Pulkstentiņai un de Lesepsam, savas elkoņu neķītrības tik drīz vis nepārtraucot. Lai vai kā – pieņemot, ka direktoram šāds romāns neies pie sirds – iesakām pārīm doties *spēlēt teterkāpostos* uz trešo siltumnīcu, kas vēstī „Nenāc, ja neesi apguvis!”. Garantējam, ka to, kā būt par teterkāpostu, K.A.Ross tiešām nav apguvis

POST SCRIPTUM

Zināms, ka laba daudz nevajag, tāpēc te arī cūkkārpīšu vasaras gaitu apskatu noslēgsim. Esam snieguši gana sulīgu ieskatu dažu ievērojamāko audzēkņu (un ne tikai) privātajās dzīvēs, lai Tev, lasītāj, vienmēr būtu, par ko parunāt un ko aprunāt. Ja esi pirmziemnieks, tad, cerams, tagad nojaut, pie kā vari sūtīt pārroties savu kaķi, ar ko vari mēģināt kopoties pats un kur visveiksmīgāk meklēt problēmas, jo Tu taču tās gribi!

Ja esi dzīvojis pa Diagonaleju un neesi te pieminēts, tad, citējot Lulū veltījumu Čārlijai: sūdiģi Tev.

Ka s notiek aiz prefektu kupejas durvīm?

Kad pirmziemnieks pirmo reizi kāpj ekspresī, tad pat viņam drīz top zināms par spēku, kas paredzēts, lai viņu aizsargātu no vecāko audzēkņu vēlmes trenēties psiholoģiskajā vardarbībā, par to spēku, kas palīdzēs, ja kupejā, kurā viņš ir iekāpis, pēkšņi sāk cīnīties divi aptaurēti grifidori, par spēku, kas palīdzēs atrast ekspreša labierīcības.

Jā, šis spēks ir leģendārs, tāpat kā tie, kam uzticēts būt daļai no šī spēka un palīdz zaļknābjiem. Prefekti. Tik cēls vārds. Nevienam nav noslēpums, ka ir audzēkņi, kas prefekta pienākumus pilda gadiem ilgi, piemēram, Aludra de Mairāna, pirms viņas arī Demiens Džesse, kurš šogad mistiskā veidā ir atbrīvojies no titula "Mūžīgais Prefekts". Vai jums nekad nav bijušas aizdomas, ka... *viņi varētu sarīkot nelielus pārbaudījumus jauniņajiem?* Nē? Ak, vilšanās, vilšanās...

...toties tagad tās ir pārbaudītas ziņas, jo kāds no jaunajiem prefektiem, kas vēlējas palikt anonīms, ekskluzīvā intervijā atklāja, kādas šausmas bija jāpārdzīvo savā pirmajā braucienā ar prefekta titulu.

Ja jūs domājat, ka Lulū Vinglesa ir tā, kas organizēja visdīvainākos uzdevumus, tad tādā gadījumā jūs rūgti maldāties - cik noprotams, tieši meiteņu vecākā Eliza Greja un *Aludra* (jā, jā, jūs izlasījāt pareizi, mīļšī!) bija tās, kas jaunajiem prefektiem piedāvāja aizdomīga izskata torti milzīgos apmēros, kurai, starp citu, kā ziņoja mūsu anonīmais prefekts, bijis pievienots pārāk daudz cukura, tāpēc tā esot bijusi pat šķebinoša, un no kuras bija jāapēd vismaz 4 astronomiski gabali, lai viss būtu vēl ļaunāk - vienīgais, ko bija atļauts uzdzert, bija rūgts šķidums ar nejauku pēcgaršu. ...un tas viss, klausoties Reo Vendicija plāpās.

Kur ir saldumu tantiņa?

Darbojoties anonīmi, „Bubuļu Kambara” darbinieki brauciena laikā uz skolu ir uzklauzījuši sūdžības no dažāda vecuma audzēkņiem (jā, pat no septītzemniekiem un prefektiem!), ka viņi nekur nevar atrast Saldumu Tantiņu, kas katru gadu biju ekspresī un tirgojusi... jā, saldumus (starp citu, daži no vecākajiem cūkaušiem pat zinājuši viņas vārdu un apgalvojot, ka tas bija Henrieta... vai Leokādija... vai Lisbete...) par pieņemamām cenām!

Bet kur viņa bija šogad?

Nē, pie vainas nebija himera, Gammu krapši vai Vincenta Vika zeķes, bet... cītīgs „Bubuļu Kambara” lasītājs zinās teikt, ka pagājušā mācību gada nogalē tika izteikts minējums, ka Debora Evansa būs tā, kas nomušis nabaga saldumu tantiņu Henrietu ar viņai no kādas noslēpumainas absolventes mantojumā atstātu dunci...

...bet kur palika liķis? Kur gan paslēpies motīvs?

Iespējams, ka nabaga saldumu tantiņa Leokādija tikusi nodurta vēl pirms iekāpšanas ekspresī, tādējādi sirmgalves mirstīgās atliekas visticamāk atrodamas kaut kur uz platformas - ņemot vērā, ka ekspresis kursē ārkārtīgi reti, neviens pat nepamanītu tantiņas liķi, līdz kāds nabaga pirmziemnieks netišām uzgrūztos tam virsū un nesāktu spiegt. Taču, nē, Debora ir no Slīdeņa, neviens sevi cienošs slīdenis savus upurus neatstātu nozieguma vietā!

...tieši tāpēc saldumu tantiņa Lisbete, iespējams, guļ kāda skolēna lādē.

Bet kāpēc lai Debora noindētu nabaga saldumu tantiņu? Deborai taču garšo saldumi, šeit nav nekādas loģikas, taču... vai jūs atceraties to absolventi, kas Evansai atstājusi dunci...? Lieta tāda, ka šai absolventei ar saldumu tantiņu bijušas ļoti saspīlētas attiecības pēc tās nelaimīgās reizes, kad tantiņa atteikusies Beilijai pārdot septiņus Bērtija Bota "Visgaršu zirnīšu" MEGA LIELOS iepakojumus, jo, lūk, varot piemesties vēdergraizes un, ja gadās kāds nejaukas garšas zirnītis, tad varot pat izventies, ka meitenei vajadzētu domāt par tiem nabaga mājas elfiem, kam to nāksies tīrīt, jo ar parastu tīro no vēmekļu smakas vaļā neesot tikt iespējams*. Tieši šī incidenta dēļ Beilija bija nolēmusi atriebties, taču...

...izvēlējas nepareizo cūkausi. Visiem lieliski zināms, ka šādam darbiņam Hloja būtu derējusi daudz

* PĀRBAUDĪTS. Mis Kaste vasarā centās tikt galā ar sava kaķa vēmekļiem. Neveiksmīgi.

Šī gada Šķirošanas ceremonijas pārsteigumi pie galdiem!

Visi audzēkņi izsusināti, jo, acīmredzot, direktoram Rosam nepatika slapju drēbju aromāts savienojumā ar dubļu dvaku (starp citu, par šādu smaržu apvienojumu nesen BK interesējusies pati Šokoanela), un nosēdināti vietās pie torņu galdiem. Jā, tik tālu viss būtu kārtībā, taču... vai tiešām Cūkkārpas vadība bija iedomājusies, ka notikumi pie galdiem tiks kontrolēti? Ak, šie cilvēki taču it nemaz nemācās, turklāt vēl sauc sevi par profesoriem!

Iespējams, lai spētu visu kontrolēt, viņi bija izvēlējušies jaunus palīgus - prefektus, taču... ak, ne vienmēr viss notika, kā plānots, jo, redziet, Dveins Prais gluži nebija savu uzdevumu augstumos, kas noveda pie pārsteiguma ar kārtas numuru vien s. Dveins lidoja. No prefekta posteņa! Un re, pat īsti nepaspēja iedzīvoties... kā to tūlī uzzināja Bendžamins Vaits un Melisa Bresona no Kraukļanaga, Dveina vietā tika iecelts Džeroms Ridlijs. Nu, BK uzticamie un vērīgie ziņotāji un Mis Kaste vēl tikai panākumus pārkāpēju tvarstīšanā, lai jau ir par ko rakstīt!

Ziņotājiem nepaslīdēja garām vēl kāds notikums pie Kraukļanaga galda - Tamāra Poļakova un mājas elfs Hrumņums (plašāk pazīstams kā vienkārši Hrumijs) nomaļus sarunājās! PAVISAM NOTEIKTI KONTRABANDA - teiktu Miglaspūtis, un, jā, viņam izradītos taisnība. Šī bija kūku un sveču kontrabanda, tiesa, varbūt ne tradicionālā nozīmē. Šo kontrabandu drīzāk varētu uzskatīt par gaišu notikumu, jo mērķis bija cēls - iepriecināt Luī Volfu, Grifidora otrziemnieci, trīspadsmitajā dzimšanas dienā. BK uzticamie un vērīgie ziņotāji ar Mis Kasti priekšgalā pievienojas sveicieniem.

Un, par Grifidoru runājot, tad ziņotāji vēlētos citēt Stellas Morēnas vārdus: "Ko pie grifidoru galda dara tas Bosbatonas censonis?"

Jautājums vietā. Un, starp citu, Ziņotājiem arī radās jautājums, vai Adelīna Martinesa gadījumā Nikodēmam Lotrekam-Vato nepiesita kanti? Šī koķetā matu šķipsnu aizlikšana aiz auss un smaidīšana. Ak, vai tad mīlestība arī nebija īsts pārsteigums?

Tikmēr pie Slīdeņa galda Reo Vendīcijs visu Ceremonijas laiku mētāja jokus par Zaka Vinglesa spārnu neesamību, kas Ziņotājus pārsteidza ar savu... nejēdzību - var jau būt, ka Vendīcijs bija cerējis Vinglesu nokaitināt, bet tas būtu ļoti muļķīgi, jo visiem taču bija zināms, ka Zaku nokaitināt bija tikpat viegli, kā likt akmenim runāt latīņu valodā. Turklāt Ziņotāju acīm nūdien garām nepaslīdēja tā monētiņa, kas ripoja Keira Makkija virzienā. Derības! Un šo vēl iecēla par zēnu vecāko!

Toties kāds jauns Slīdeņa audzēknis bija pa ceļam uz sava torņa galdu apmaldījies un piesēdies pie... elšpūšu pulciņa. Fulvus Gamma, kas Ekspresi paspējis iepazīties ar Džeraldu Nordstounu un kurš iepriekšminēto elšpūti bija pamatīgi nokaitinājis. Pietiekoši pamatīgi, lai Džeralds censtos pamest torņa galdu un doties uz "labierīcībām", kas, protams, izsauca jaunus... pārsteigumus, jo, šķiet, Elšpūša prefekte Agnese Pulkstentiņa pēkšņi bija sajutusies tā, lai izmantotu savu amatu un nosēdinātu Nordstounu vietā. Tam sekoja, iespējams, paši neveiklākie mirkli Pulkstentiņas mūžā.

Bet, ja vēlamies turpināt par notikumiem pie Elšpūša galda, tad Eleonora Ridlija vēl pašā, pašā Ceremonijas sākumā... flirtēja. Ak, nekāds jaunums, vai ne? Bet tagad šie centieni ir slēptāki, kā to uzzināja spoks Desmonds.

*Dārgais Desmond!
Uzmanies un sargā savu trusi (to, kas Martins)
... Leo is coming after you!*

Kā nevajadzētu bastot stundas

Kuram gan gribas sēdēt tik neinteresantā mācību stundā kā maģijas vēsture vai herboloģija? Kurš gan grib klausīties par goblinu dumpjiem, mājas elfu sacelšanos 12.gadsimta Spānijā un pareizu velna cilpas kopšanu? Tieši tā, tikai un vienīgi Aludrai de Mairānai un Zakam Viglesam, kuriem, šķiet, vispār nav nekā labāka darāma par mācīšanos un prefektošanos. Visi pārējie, kam mēdz apnikt šīs nodarbības, mēdz prātot, kā vislabāk no tām būtu aizlavīties, taču ne visi iespējamie varianti ir droši, pārbaudīti un izdodas, turklāt pietiekoši daudzus no tiem ir atklājuši pasniedzēji. Tāpēc šis ir ieskats par to, ko nevajadzētu darīt, lai neapmeklētu stundas.

Nekādā gadījumā nesakiet, ka jums ir palicis slikti. Tas ir pats neoriģinālākais un neįēdzīgākais veids, kā bastot, jo 1) profesori tam reti tic, ja vien neparādās tādi simptomi kā vemšana, ģībšana un matu izkrišana, 2) pat tad, ja jums noticētu, līdz aizsūtītu kādu paklausīgu mietcūkausi, kurš jūs nodotu, ja jūs neietu uz Slimnīcas spārnu, 3) turklāt to, vai tiešām juties slikti, var noskaidrot, aizejot uz Slimnīcas spārnu, kur, protams, sarakstos nebūsi minēts. Un tas nav viss - kad jums tiešām stundas laikā paliks slikti un jūs bez maz vai mirsiēt no sāpēm, neviens jums neticēs, jo iepriekš būsi melojis.

Protams, ja jūs vēlaties nosebot pirmo stundu, ļoti iedarbīga aizbildināšanās būtu "aizgulēšanās", jo šāds attaisnojums taču ir tik cilvēcis. Taču, ja jūs atrodaties vienā istabiņā ar kādu, kam patīk noskatīties, kā citi cieš, tas būtu ļoti neizdevīgi - šis kāds pamodinātu jūs tikai tāpēc, lai redzētu, kā jūs gluži kā bezgalīgai Reo Vendīcija zeķu mazgāšanai nolemtais dodaties uz kārtējo burvestību nodarbību...? Turklāt, nav iespējams aizgulēties divas stundas, tāpēc, ja nu gadījušās divas vienādas nodarbības pēc kārtas, otrajā varētu būt visai neērti - jūsu kurkstošā vēdera dēļ, jo, ja vēlaties nogulēt pirmo stundu, jums nāksies nogulēt arī brokastis. Jā, bet gaudojošais vēders šoreiz tomēr varbūt nebūs galvenais neērtības cēlonis - drīzāk tas, ka nāksies klausīties lekcijā par to, ka šāda aizgulēšanās negatīvi ietekmē sekmes... tiesa, ja rodas šāda saruna, tad savā ziņā iekavēta tiek arī otrā nodarbība - tai gluži vienkārši neatliek tik daudz laika, cik bija atvēlēts... bet, no otras puses, kuram gribas klausīties šādās lekcijās? Un vēl tā neveiklā sajūta...

...tomēr par iemeslu, lai neierastos uz kādu no netīkamākajām stundām, var izmantot arī apmaldīšanos. Jo Cūkkārpa ir sasodīti milzīga - reiz Mis Kaste apmaldījās, cenšoties atrast Moro kabinetu. Ļoti izdevīgi, ja savieno kopā ar aizgulēšanos, taču, ja jūs neesat no pirmziemnieku un otrziemnieku (kam tas vēl ir piedodams) pulciņa, neviens neticēs. Iztēlojieties tikai kādu septīziemnieku, kas nespēj atrast ceļu no savas koptelpas uz Lielo zāli...

CŪKMĀRPLA CENŠAS IZZINĀT -

Ko viņš te dara?

Nē, nē, nē! Par dārgo, varonīgo Nikodēmu, kurš – kā stāsta otrziemnieces – brauciena laikā esot sarcis, bālējis un smaidījis kā jucis, ķimenes pārēdies šķeterpūtis, – mēs šoreiz nerunāsim. Arī citi svešzemju pārbēdzēji, kā Marks Lisjēns vai Bendžamina Vaita jaunā draudzene Melisa Bresona (par šo gan, tāpat kā par Bena vasaras gaitām un Ramonas Pirsones attieksmi, BK vēl nav paguvjis ievākt informāciju), šajā rakstā apskatīti netiks. Šepards, vai tāds ir nākamais minējums? Piecdesmit procenti Cūkkārpas populācijas baumo, ka viņš esot pārāk pieķēries Trenta zirneklim un neesot bijis spējīgs no Bila kunga atvadīties, taču otra puse uzstāj, ka privātaurors iebilstot pret Dominika attiecību ievirzīšanos nopietnākā gultnē, pamatojot to ar pārliecību, ka Lulū esot bīstama tik zaļam gurķim kā de Leseps. Cenšoties vairāk nenovirzīties no iecerētā temata, šobrīd nočukstēsim vien „kāds ir acīmredzami greizsirdīgs!” un atgriezīsimies pie mistēriskā X, par kura atrašanos Cūkkārpā šobrīd ir vairāk jautājumu nekā atbilžu.

Hrum – ņums Ņam – ņam – ņams! RAG – DUGS GAR – NAGS!

Tā vien šķiet, ka papildus tik akūti nepieciešamajai labu gaumi ieaudzinošai nodarbībai ir radusies vajadzība cūkkārpiešiem pasniegt arī vārdu pareizas izrunas stundas un, protams, to, kā veicīgāk pamest savas mantas, savus draugus un BĒGT. Šis jau vairs nav joks! Cūkkārpai draud goblinu invāzija, taču direktors Ross kaprīzi ieģērbjas sarkanos audumos un sūc slideņiem nozagto (Teds Rouzs esot izkravājis slideņu somas un visu vērtīgo pievācis sev) ugunsviskiju! Pa to laiku no pagrīdes ir izlīdis Ragdugs Garnags, un drīzumā klāt būs arī citi!

... Kādēļ mēs sakām, ka no pagrīdes? Lūk, pagaidām vēl nepierādīts, taču ĻOTI iespējams, ka šis Ragdugs ne velti ir ticis pie garnadza titula uzvārdā. Tieši viņš pagājušajā gadā esot nozadzis kā Leo Ridlijas gultu, tā slideņu Florianas mantiju un Skotija Skota adāmadatas. Tieši viņš esot bijis iemesls Trejburvju turnīra trešā posma atcelšanai un citām likstām Cūkkārpas sienās! Redziet, Ragdugs Garnags un viņa sabiedrotie neieredz burvjus. Punkts A viņu burvju un raganu pakļaušanas plānā ir „iegūt Leo DNS paraugu un viņas dabisko ķermeņa aromātu un sintezēt ~~padužas~~ savaldzinātājas gēnu saturošus goblinus”. Tātad – brīdī, kad jūs uz, stāvot uz kamīntelpas kāpnēm, sagaidīs ar aci miedzošs, skropstas koķeti plivinošs un, iespējams, rudmatains goblins, neejiet, ļaudis, neejiet!

VISKIJS, SLĪDENĪ un KONTRABANDA OTRĀ DAĻA

Miglaspūtis

Tāpat kā pirmais šīs sērijas raksts, arī tā turpinājums iesāksies ar īpašu atgādinājumu tiem mūsu dārgās un sirdsmīlotās šūles audzēkņiem, kuri ar nekādu ievērojamo zinātkāri par iestādes aktuālajiem notikumiem lepoties nevar. Proti, ir ausīs iegriezusies Cūkkārpas ekspreša svilpe un teju līdz nāvei nogarļākojusi Rosa uzruna, vēstot, ka ir pienācis tas mirklis, kad mums no jauna jāatgriežas skolas solā. Tomēr būtu mulķīgi uzskatīt, ka trīs brīvo mēnešu laikā tikai tādēļ, ka nenācās tikt iesprostotam sasadītā vecā pilī kopā ar daudziem citiem dažādu vecumu un attīstības pakāpju indivīdiem un tikt pakļautam skolas autoritāšu – profesoru, uzraugu, prefektu u.c. - centieniem novērst to anarhiju, ko spētu radīt tikai cilvēki ar paaugstinātu hormonu aktivitāti, arī skolas pagrīdes pasaule noklustu līdz ar vilciena pietāšanu Londonā. Nē, mīļi, nekļūstiet naivi. Atcerieties to, ko mācījuši Moro, Šepards un desmitiem citu APTZ zinīšu: likumpārkāpēji nesnauz nekad. Pat miera periodos Cūkkārpas nelietīgākās kriminālās autoritātes turpina sēdēt blakus saviem vecākiem kārtējos dārza svētkos, sūkdami vēsu ķirbju sulu un, vērojot kā vectante Leokādija sūdzas par savām tulznām, nepārtraukti un nepagurstoši kustinot savas pelēkās šūniņas, lai izštukotu, kā Cūkkārpā pēc iespējas nemanāmāk ievest pēc iespējas neatļautākus priekšmetus.

Taču – tikpat nerimstoši degunu ne-tur-bāzelīgs ir bijis arī Miglaspūtis, pašpasludinātais, bet tajā pašā laikā uzticamais BK slepenais kriminālkorespondents. Kad vien vasaras laikā nav nācies barot un spēlēties ar jaunajiem knīzliem, viņš ir racies cauri avotiem par burvju izlūkošanu un nemanāmi kā ēna klīdis starp Diagonalejas viesiem, turēdams savas ausis un acis atvērtas tik plaši, ka tika noturēts par dīvaina paskata grauzēju.

Pirms ķersimies klāt tādām klasiskām kontrabandas precēm kā

virsrakstā jau minētais alkohols, parunāsim par dzīvnieku kontrabandu. Neticami, jūs teiksit, pēc kaut kā tāda mums vienkārši nav vajadzības! Protams, dzīvnieki ir atļauti – katru rītu pie daudziem pielido viņu pašu pūces, katra koptelpa un kopmītņu istabiņa vai čum un mudž no kaķiem un krupjiem. Bet ko darīt tiem, kam ir nedaudz citi favorīti? Gaidīt iespēju pabužināt to mīkstos, pūkainos un ne tik pūkainos kažociņus līdz pat Ziemassvētkiem, cerot, ka senči tomēr neizdomās aizlaisties uz Dienvidameriku un neatstās jūs pūstam starp akmeņiem un mājas elfiem? Nē, tādā gadījumā jums palīdzēs t.s. Gammu banda. Vienkārši aizsūtiet e-pastu tās smadzenēm Fulvum (jo e-pastus burvjiem pārtvert ir grūtāk nekā pūces un citus pasta putnus), un nākamajā braucienā uz skolu viņš pats personīgi nogādās jūsu miluli pie jums, turklāt vēl izdomās, kā to nomaskēt. Miglaspūša slepenie informatori ziņo, ka no mājas elfiem ir dzirdēts, ka nezināmajam himēras pārvaldātajam pirms diviem gadiem minēto zvēru iedabūt Cūkkārpā eksperimenta nolūkos bija likuši tieši Gammās, kas tikai šogad uzsāk savu pirmo mācību gadu. Ar jaunu eksperimentu, jo,

kā teiktu kāds zināms personāžs, kuru es diemžēl nezinu: ja gribi, lai viss tiek izdarīts pareizi, tad vislabāk ir darīt to pašam.

Pat tad, ja šī afēra neizdosies, Gammām vienlīdz tiek prognozēts vairāk nekā mirdzošs uznāciens uz Cūkkārpas kriminālās pasaules skatuves. Deviņi cilvēki, katrs ar savām dotībām un dīvainībām, turklāt ar tik ciešām saitēm bez problēmām spētu radīt draudus pat tādiem pieredzējušiem nekārtību cēlājiem kā Junkers un Makkijšs. Par to vien liecina bandas uzdrīkstēšanās pilnais uznāciens – savu pakalpojumu reklamēšana skaļā balsī un tieši uz Platformas 9 ³/₄; šis gājiens nepārprotami atmaksājās, jo vismaz divi klienti tika atrasti uzreiz, proti, grifidori Trents Viljamss un Morgana

Kantervilla. Par nožēlu jāatzīst, ka BK rīcībā nav nonākusi informācija par turpmākajiem darījumiem starp Gammām un Trentu, taču Kantervillas jaunkundzes sakarā lietas jau ir daudz skaidrākas – šī šķietami nevainīgā meitene drīz vien tika redzēta nozūdām kupejā kopā ar Blūberiju, Orandžu un Jelovu Gammām. Turklāt daudzi ir gatavi apliecināt, ka redzējuši, kā Orandža neilgi pēc tam tajā pašā kupejā arī ievilkusi kādu ļoti rotaļīgu krapsi. Vai sagādīšanās?

Par sagādīšanos tikpat lielā mērā var uzskatīt arī skolas direktora Kristiana Rosa jaunāko brāļu Kolina un Karla stāšanos, attiecīgi, zēnu vecākā un prefekta amatos. Jau pagājušajā gadā paranoiskākajos audzēkņos tagad skolu jau absolvējušā Kolina panākumi radīja aizdomas, un par iemeslu viņa iecelšanai minētajā amatā nereti tika minēts nevis šī puīša sekmes, uzvedība vai citi lielākoties neatkarīgi parametri, bet gan tieši viņa vecākā brāļa ietekme un slepenas Ministrijas mahinācijas, kuras varētu būt saistītas ar kādu pagājušā gada beigās uz BK redaktora Tamāras Poļakovas galda atstātu anonīmu zīmīti: (skat. nākamajā lappusē)

Palīgā!

Ikreiz, kad klausāties profesoru nodevīgajos vārdos, mēs tiekam pakļauti nežēlīgai smadzeņu skalošanai!

Ministrijas gaitenos kaut kas birst. Lūkojoties pēc zīmēm Dienas Pareģi – lasiet starp rindām, visu noslēpt **VINI** nespēs.

Un turpiniet domāt. Citādi **VINI** uzvarēs.

Taču, balstoties uz izmeklēšanu, kuru zīmītes sakarā izvērta raksta autors un vēl viens vai divi citi indivīdi, netika atrasts nekas, kas liecinātu par brīdinājuma pamatotību. Bet, ja tomēr zīmītes rakstītājam ir taisnība, varbūt šāds rezultāts liecina, ka mēs jau esam zaudējuši...? Lai vai kā, Miglaspūša izmeklēšana vēsta, ka vismaz Rosu lietā motīvi ir ne tikai daudz nevainīgāki, bet arī vairāk saistīti ar kalpošanu taisnībai. Atcerieties šī raksta virsrakstu? Junkers un Makkijs nav vienīgie slīdeņi, kas krituši uz nelikumīgu alkohola izplatīšanu. Savu jauko rociņu šim rūpalam nereti pieliek arī Eliza Greja, kuras pozīcija skolā – meiteņu vecākā – sniedz lielisku iespēju piesēties un uzreiz iegūt vismaz astoņus padotos. Tāpat kā Gammu gadījumā, mums pat ir aculiecinieki, kas ir gatavi apliecināt, ka Grejas jaunkundze jaunajam prefektu pienesumam ir devusi iespēju iepazīties ar savu precī jau Cūkkārpas ekspresī, kā aizsegu izmantojot prefektu sapulci.

Tāpat Cūkkārpas dziļākajos slāņos tiek baumots, ka alkohols nav vienīgais prefektu un audzēkņu vecāko piepelnīšanās veids. Daudzas no skolabiedriem konfiscētajām lietām gada beigās

nereti nenonāk atpakaļ viņu īpašumā vai, ja tām tomēr oficiāli ir lemts palikt pie uzraugiem, kādā brīdī noslēpumaini izgaist no Rouza un Vaskēza atvilktņēm. Kas vainīgs? Neuzmanīgi mājas elfi, kas šīs mantas pārvieto uz nepareizo vietu un pēc tam vairs nespēj tās atkal atrast? Vai arī prefektu zaglīgie pirkstiņi, kas, izmantojot tiem doto uzticību, savāc šīs mantiņas un pēc kāda laika tās pārdod jau citiem gribētājiem. Un BK analītiķi uzdrīkstas izteikt prognozi, ka tagad, kad prefektu rindās ir stājušies jau veseli divi metamorfomagi (Lulū un Zaks Vinglesi, kuri, kā atgādinām zem akmens sevišķi ilgi dzīvojošiem organismiem, ir tikai māsa un brālis nevis precēts pāris), darījumu slēgšana varētu kļūt daudz vienkāršāka. Vairs nebūs nepieciešams algot/šantažēt pārdevējus.

Un kā šajā ainā iederas Karls un Kolins Rosi (kuri, kā atgādinām tiem, kas ne tikai dzīvo zem akmens, bet arī ir sākuši lasīt šo rakstu tikai sākot ar šo rindkopu, arī ir brāļi nevis precēts pāris), jūs vaicāsiet pēc tam, kad būs izlasījuši visu garo penteri. Atbilde nebūt nav tik sarežģīta, kā jūs varbūt domājat. Kristians Ross, pavadīdams laiku skolēna ādā, tāpat kā citi, bija dzirdējis par

prefektu nodarbēm – pat, iespējams, kaut ko no viņiem nopircis -, un pēc nonākšanas direktora godā nolēmis rīkoties savam amatam atbilstoši un ķerties pie mēģinājumiem nomazgāt tik ilgi aptraipīto prefektu institūciju, iesākot savu cīņu ar sev šķietami uzticamu personu pievienošanu.

Taču BK un Miglaspūtis, riskējot iegrūst pēcstundās ne tikai sevi, bet arī savus bērņus un mazbērņus, uzdrošinās izteikt šaubas par šī plāna efektivitāti: visticamāk, ka lielākā daļa nelegālo operāciju tikai veiktas aiz Kolina muguras, kā rezultātā viņa kolēģe Eliza Greja sagrābās vēl lielāku varu, bet Karls sava vecuma dēļ varētu būt pārāk viegli ietekmējams un kādu dienu neizturēt, rezultātā kļūstot par kārtējo bandinieku Elizas un viņas labās rokas Reo Vendīcija bīstamajā spēlē.

Ar to arī tiek noslēgts otrais sērijas Viskijs, slīdeņi un kontrabanda raksts, un BK kriminālkorespondents Miglaspūtis no jauna saplūst ar ēnām, lai turpinātu vērot, spriest un censties Cūkkārpas pagrīdes pasaulē ietiekties vēl dziļāk.

Jo cilvēkiem ir jāzina.

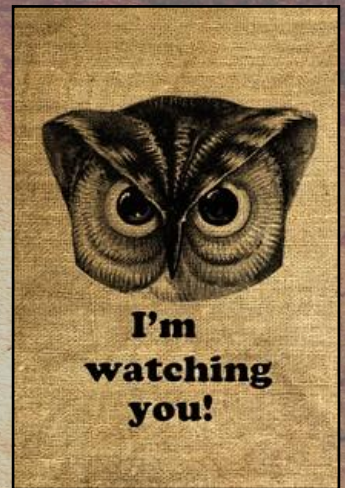
PERFEKTIE BOSI

Žanrs: Drāma/komēdija. [SPOILER ALERT: traģēdija]
Cūkkārpa gaitēnos no: 01.09.2013.
Ilgums: 9 mēneši.

Filma angļiski ar subtitriem ļoti brīvi interpretējamā ķermeņa valodā.

Līdz 12 gadu vecumam neiesakām.

Skota veltījums Agnesei:

Vērojot šo traģikomisko veidojumu attīstības procesa pašā sākumā, gādīgā CūkMārpla ir nolēmusi informēt nezinātājus par perfekto prefektu un veco vecāko zaigojošajām personībām, atšķetināt visas bosu un Bosa attiecību aizkulišu mistērijas, kā arī sniegt ieskatu sižeta potenciālajos turpinājumos.

Jaunajiem cūkkārpiešiem un tiem, kuri – Ekspresī ieraugot Keira Makkija sejas ādas kondīciju un domājot, ka ir sastapuši trolli, - no izbīļa ieguva amnēziju, tiek piedāvāts kodolīgs vadoņu pienākumu kopsavilkums:

- došanās apgaitās – teorētiski tumsas klaidoņu ķeršana, praktiski izdevība netraucēti nodoties „līdz 21 gada vecumam neiesakām” aktivitātēm;
- klūšana par uzticības personu ārkārtas situācijās – teorētiski operatīva darbošanās un raudošo sīkziemnieku mierināšana, praktiski bēgšana un Iekšējās kārtības noteikumu 20.punkta* neievērošana;
- priekšzīmīga uzvešanās – teorētiski būšana par piemēru citiem audzēkņiem, praktiski – jā, audzēkņi tiešām ņem piemēru, un citi vēl brīnās, kādēļ cūkkārpietis ‘priekšzīmīga uzvešanās’ izlasa kā ‘priekšzīmīga pavešanās’ (pieķērām, vai ne?);
- skolas pieaugušo respektēšana (oficiāls izņēmums: spoki un elfi) – teorētiski un praktiski ļoti cītīga oficiālā izņēmuma ievērošana.

Beidzot pievēršoties jaunajām zvaigznēm, nākas atzīt - personas, kuras BK uzskatīja par atbilstošām Zēnu Vecākā amatam: Skots N.F. Skots un Demiens A. Džesse, - šo privilēģiju nesauņēma, tā vietā paaugstinājumu izpelnoties Reo Vendīcijam. Kādēļ tā? Elšpūša gadījumā sabiedrībā popularitāti guvusi teorija, ka Skotija pērn adītie un Rosam dāvinātie bokseršorti izrādījās vienu izmēru par lielu un ka direktors dāsnajā žestā saskatījis viņa figūru apvainojošu zemtekstu. Starp citu, ļoti ticams, ka tieši āpšu pārmērīgā familiaritāte ir iemesls Rosa aiziešanai no šī nama vecākā amata, it sevišķi, ņemot vērā neprecizitātes. Lūk, Atils Stārs ik vakaru esot dziedājis nepareizās serenādes, bet Leo – piedāvājusies pārāk daudz.

Tomēr – atgriezoties pie Vendīcijam piešķirtā goda – Skots nesaskata direktora rīcībā centienus atriebties un nebrīnās par šādu izvēli. „Reo ir sevi pierādījis kā ļoti holērisku un privātniecisku individu, kas – par laimi vai nē – ir Zēnu Vecākā amatam nepieciešamas īpašības,” tā wannabe ZV**, piebilzdams, ka sevi tomēr uzskata par labāku kandidātu šim svarīgajam amatam. „Pat ja [Reo ir]

labs komandētājs, neesmu pārliecināts, ka viņš ir spējīgs nodibināt tuvākas attiecības starp darbiniekiem kā tikai koleģiālas. Tas sava amata pildīšanu var padarīt mazāk emocionāli vērtīgu.” Līdz ar šiem Skota vārdiem top skaidrs, ka – nepaaugstinot viņu Cūkkārpa hierarhijā – Ross laupīja iespēju arī Moro, Rouzam un Vīlerei tikt pie jaunās, no dabīgas vilnas ar elšpūša smalkajām adāmatām veidotās apakšveļas. Dāvināšana taču ir ļoti emocionāli vērtīga! Vendīcijs gan par situāciju vien retoriski nosprauslā: „Kas tad nu āpsis par vadītāju?”, un, iespējams, direktors Ross uzskata līdzīgi. Tiesa, pats Reo, sarkdams un bālēdams, Ekspresī esot piekopis Skota iecienīto dāvanu pasniegšanas mākslu, kas mudina domāt, ka viņa skepses cēlonis ir paša samtainā, pret Skota adījumiem alerģiskā āda.

Par šādu amatu sadali diemžēl apbēdināts ir arī Džeralds Nordstouns, kurš atzīst, ka bija gaidījis Skotu ieņemam troni. Šī nemaz ne tik pūkainā āpša – kurš, kā runā, pa saviem slepenajiem kanāliem esot pierunājis Šepardu atgriezties - motīvi gan paliek tīti elšpūšu raibajās zeķēs, taču nav izslēgts variants, ka Džeralds pats kāro nēsāt prefekta nozīmīti sev pie krūts. Taču - kas attiecas uz Skotu – šī pieredzējušā prefekta valdīšanas laikā mēs prognozējam mieru un satīcību Elšpūšu Karalistē..

„Ja vien to neizjauks Skota tuvākā kolēģe Agnese Pulkstentiņa, sarīkojot Āmurgalvu nemierus skolas gaitēnos. Jau pagājušā gada pirmā septembra mielastā bija novērojams īsts, plotošanas māstermaindu cienīgs ”foreshadowings”, Pulkstentiņai uzsākot savu gājieni uz vispārēju pasaules domināciju ar vārdiem „šogad vai nākamgad Brī kritīs”. Zināms, pirmais mēģinājums pārņemt varu Elšpūtijā aizvadītajā gadu mijā izvērtās neveiksmīgs, un vienīgais, ar ko Sieviete Vale varēja lepoties, bija viņas piecas minūtes slavas. Toties tagad, kad Agnese ir oficiāli ieguvusi kārotās privilēģijas sev, vērā ņemamas domstarpības un viedokļu nesakritība, šķiet, būs novērojama galma iekšpusē – abu prefektu starpā. Pulkstentiņas izgājienus Skots neuzskata par parauga – kādam teorētiski vajadzētu būt prefektam – cienīgiem: „Agnesei, protams, ir iespēja un laiks man pierādīt pretējo, bet mani māc aizdomas, ka viņa pēc šī amata alkst tīri paša amata un augstākas pakāpes dēļ un uzdevumu pildīšana ir pakārtota faktam, ka viņa iegūst prefektes iespējas, ne pienākumus”. Viņš gan sola sekot līdzī jaunās prefektes aktivitātēm, taču BK prognozē drīzumā atrast Skotu sazālotu un iespundētu 601.kabinetā – vietā, kur Pulkstentiņa mēdzot nodarboties ar melno maģiju un hipnotizējot pirmziemniekus. Vai ļaunāk, ja Skots pieķers elšu lēdiju prefektu vannasistabas karstajos ūdeņos sutinām speķi pirāgiem.

Tomēr – ja troņu spēles mīlošo āpšu rindās vadoņu daļēja vai pilnīga nomaīņa tika gaidīta – tad jauns Grifidora prefekts ir pārsteigums. Pēdējos divus gadus šajā godā nemainīgi atradās Aludra de Mairāna un par Mūžīgo Prefektu kristītais Demiens Džesse, taču šogad amatu saglabāt ir izdevies tikai de Mairānai. „Viņa zina noteikumus. Par kuru vēl to var pateikt?” – tā Reo Vendicijs, acīmredzami nesaskatot prefektē citas pozitīvas īpašības.

Turpretī Demienu – kurš izrādījās tikpat prefektiski mirstīgs kā visi priekšteči – un viņa vietā nākušo Karlu Adrianu Rosu Zēnu Vecākais daiļrunīgi salīdzina „kā debesis pret zemi”. Kamēr pats Džesse aizbildinās, ka par savas atstādināšanas iemesliem neesot domājis, BK šeit saskata klaju ģimenes stāvokļa izmantošanu. Kad bijušais ZV – Kolins no Rosu klana – ir pametis Cūkkārpu, tā arī neieņemot ne profesora, ne brāļa labās rokas*** pozīciju un skolā paliekot vien diviem Ministra dēliem, ir saprotama vajadzība paaugstināt Rosu III savas monarhijas stiprināšanas nolūkā. Ņemot vērā, ka pieaug un prefektu amatus ieņem divas Vinglesu dinastijas atvases un ka ar Cūkkārpas pārņemšanas plāniem ierodas Gammās, papildus piesardzība tik tumšos laikos Kristianam par ļaunu nenāk.

Katrā ziņā grifidori šādu notikumu pavērsienam atbalsta. No prefektu telpām trimdā izsūtītais Demiens uzskata ceturtziemnieku Karlu par piemērotu saņemtajam amatam, bet Trents Viljamss pret Mazo Rosu – kurš savā runas manierē atgādina sirmu onkuli – šķiet ne mazāk kaismīgi noskaņots kā pret Aludras zeķturiem. „Karls ir viena no labākajām skolas izvēlēm. Tādiem kā viņš vajadzētu būt katrā tornī – nopietniem, patīkamiem, gudriem un taisnīgiem.” Tiesa, par kopējo prefektu iecelšanas sistēmu un dažiem atsevišķiem indivīdiem Viljamsam ir spēcīgas pretenzijas: „Arī totāls psihs varētu būt prefekts šajā skolā, ja vien viņam būtu "I" visās vietīnās sabāzts. Skolai vajadzētu vairāk izvērtēt prefektus kā personības ne tikai kā skolniekus. Labi prefekti ir tādi kā Karls, Zaks, Aludra, pagājušo gad arī Efija un Reo. Turpretī Kraukļanaga prefekte Lulū ir nekompetenta! Viņa nekavējas slikti izturēties pret mazākajiem kursiem, ja vien neizjūt kaprīzas mirkļa simpātijas. Šī prefekte ir piemērs tam, kā pēc es negribētu kļūt par prefektu.” Tik spēcīgi vārdi liek mums domāt, ka Vinglesa ir vai nu vienīgā Trentam netīkamā meitene skolā, vai arī neapejams šķērselis ceļā uz Zaka sirdi.

Turpinot par Lulū – nevienam nav noslēpums, ka tieši viņa viscītīgāk izmanto prefekta privilēģijas, septītā stāva atpūtas telpu nereti pametot vien rīta agrumā un rīkojot peldkostīmu ballītes slavenajā vannasistabā. Kaut gan vairums jauno kraukļanagu par šo dāmu šķiet sajūsmā, Trents Viljamss nespēj veltīt viņai pozitīvus vārdus: „Tā vietā, lai nopelnītu savu elitāro stāvokli ar darbu un labo piemēru, viņa raisa vēl vairāk nepatīkamu mirkli un vienkārši staigā paceltu degunu. Prefektei nav jābūt "klīrīgai" pusaudzei, kuru interesē tikai tas, vai viņas vājo pašpārliecību neiedragās niecīga izgāšanās.” Arī Reo Vendicijs, kurš slīdeņu prefekti Evitu atklāti sauc par „velna rutka izdzimumu”, – salīdzinot ar Lulū un Pulkstentiņu – atzīst, ka „varbūt Dēmo nav ne vainas”. Un tomēr – kādēļ gan Ross jau trešo gadu ļauj Vinglesai valdīt? BK tajā saskata Vinglesu ģimēlijas uzstājīgo pirkstu, jo mis Njika būtu pametusi amatu jau pēc sava pirmā, ar divdomīgiem pārkāpumiem pilnā prefektēšanas gada.

Kraukļanaga gandrīz-vīriešu gandrīz-prefekts Dveins Praiss, kurš BK atmiņā palicis vien ar bezcerīgu skriešanu pakal Siržu pavēlniecei Leo, savā dažū stundu prefektēšanas laikā no kritikas neizbēga. Vendicijs,

piemēram, uzskatīja, ka iepriekšējā prefekta Bendžamina Vaita vietā bija iecelts tukšums. Taču Lulū, kurai ar Praisu varēja nākties pārmeklēt Cūkkārpu tumšajās stundās, atzīst, ka pat Dēmo nonākšana godājamajā amatā neesot pārsteigusi tik ļoti kā šī – citējot – „Rosa brutālā haltūra. [Dveins ir] tikai čalis, kurš tup fonā, tumšos stūros, un no pelēkās masas izceļas vien ar saviem ielu bandu tetovējumiem.” Pēdējo gan Vinglesa ļoti steidzīgi pārfrāzē par nevainīgiem pieņēmumiem, lai gan par Benu nenoliedz: „Man viņš patika arī kā partneris”. Visticamāk, tieši viņas attiecību statusa dēļ Lulū izteica vēlēšanos prefekta amatā redzēt Džeromu Ridliju. Visiem taču zināms, ka labākās draudzenes brālis ir absolūts NĒ! Un – ko lai saka? No Lulū mutes Cūkkārpas Dievu Moro un Rosa bālajās austiņās. Dveina prefektēšana beidzās vēl isti nesākusies un pirms Šķirošanas ceremonijas pie Kraukļanaga galda jau bija sastopams prefekts Džeroms – nenoliedzami labāka izvēle šim svarīgajam amatam.

Visbeidzot slīdeņi! Jau vairākkārt šajā rakstā ir pieminēti abi jaunie prefekti – Zaks Vingless un Evita Dēmo, sociopāts un psihopāte, intriģējošs salikums. Zaka māsa Lulū viņa nonākšanu prefekta amatā ir uzskatījusi vien par laika jautājumu, smaidīdama sakot, ka „visa Zaka esence par to liecina”, taču pats jaunais prefekts ir ārkārtīgi pieticīgs un apgalvo, ka šādu varbūtību nekad nav uzskatījis par potenciālu realitāti. „Man nešķiet, ka man piemīt kaut viena īpašība, kas varētu mani padarīt par jēdzīgu prefektu, turklāt es šaubos, vai citi mani vispār uztvers nopietni vecuma dēļ,” – savu viedokli minstinoties atklāja Vingless. Tiesa, mēs neiesakām aizskart – Lulū vārdiem – „miesās pašvako” Zaku, jo tad būšot jādodas uz tikšanos ar pašu Kraukļanaga prefekti. Viņa gan neatklāja paredzētās tikšanās raksturu, taču, spriežot pēc intonācijas, tā drīzāk iekļautu duncus un lāstus, nevis roku dzelžus no nerātno elšpūšu krājumiem.

Bet ko par divus gadus jaunāko kolēģi saka Evita Dēmo? Mēs silti iesakām apsēsties. „Es nevaru sagaidīt, kad varēsim strādāt plecu pie pleca un padarīt skolu par labāku vietu. Diemžēl nav sanācis iepriekš pavadīt laiku ar Zaku, bet ticu, ka mēs iepazīsim viens otru un kļūsim par labiem draugiem.”

To dzirdot, protams, rodas aizdomas par ļaunu plānu, kurā Evita – jebšu, kā Nordstouns saka, reptili – gatavojas izmantot visiem zināmo „turi savus naidniekus tuvāk” taktiku, un mūsu īsajā sarunā ar jauno prefekti viņa nūdien atstāja aizdomīgi pozitīvas personas iespaidu. „Esmu ļoti pateicīga par man piešķirto godu nest labu piemēru un rūpēties par noteikumu ievērošanu. Esmu pārliecināta, ka man piemīt amatam nepieciešamā neatlaidība un degsme. Tā kā kārtība nevar pastāvēt bez sapratnes, es veltīšu savu uzmanību un laiku skolābiedru izglītošanai un centīšos paskaidrot drošības vērtību.” Noraidot teoriju, ka Dēmo beidzot ir pilnīgi sajukusi prātā, mēs uzskatām, ka Ross ir panācis regulāru milīguma mikstūras pievienošanu slīdenes pārtikai. Cūkkārpas elfi gan tamlīdzīgus direktora rīkojumus pagaidām noliedz. Iespējams, varam piekrist Zakam, ka „Evita nav nemaz tik traka, cik baumots. Tikai mazliet dzelīga”, un cerēt, ka viņa Vinglesam iedzels visās pareizajās vietās.

Ar šo arī tiek noslēgts šis daudzsološās drāmas apskats, mums svinīgi zvērot sekot līdzī tās attīstībai. Jā, slēpsimies arī tajos Dveina tumšajos stūros.

*20. AIZLIEGTS neievērot šos noteikumus.

** wannabe Zēnu Vecākais, nevis wannabe Zaks Vingless (un, starp citu, Zaks ir Katalš!)

*** Rosa labā roka – privātais sekretārs, dziednieks, vakara pasakas lasītājs, bokseršortu balinātājs

Iznemiet savas krājkases, cūkauši!

...jo ir pienācis pats pēdējais laiks, lai atjauninātu savu rudens garderobi!

Lai tiktu vaļā no nepieciešamības mest šautriņas tādu burvju pasaules modes žurnālu atvērumos kā Laumiņu Spīgulis, Sirella, Elegantais Testrāls un Morgana, tagad arī Bubuļu Kambaris piedāvās nepastāvīgus stilista pakalpojumus* visdažādākajiem Cūkkārpas iemītniekiem.

Tomēr šajā rakstā tika nolemts izlīdzēt audzēkņiem, kas šos žurnālus noteikti nav atvēruši un kas uzskata, ka "mode" ir kaut kas tāds, ko Vincents Viks un Gammās izmanto, lai atblusotu krapšus.

Gadījumā, ja Cūkkārpā kā obligātais priekšmets tiktu pasniegta Gaume, tad troļļus regulāri pelnītu Elīza Nikola Dinne, kuras apšaubāmā brīļu izvēle iedvestu pašas lielākās šausmas pat Jūdžinā Ficpatrikā no Elšpūša 4. Kurša (attēlā).

Taču šausmas var būt divējādas dabas - tas ir, jau iepriekš minētās, kā vēlme virsū skatīties izzūd starp ceļmallapām, un tās, kuras varētu raksturot kā... ULTRA-MEGA SUPERĪGAS šausmas, ko vēlētos izdzīvot atkal un atkal**, tās šausmas, kas iesvārsta kādu sentimentālu stīgu sirdī un liek savam valkātājam izskatīties sasodīti mīlīgi un ekscentriski vienlaikus. Tieši tāpēc, lai uzlabotu gan Elīzas stila izjūtu, gan acu gaismu, pats labākais variants ir... pusmūža bibliotekāru stila brillītes ar elektrozaļiem rāmjiem! Tā kā Elīza ir aktīva meitene, kam nepieciešams daudz skraidīt no stundas uz stundu, un tad uz nākamo, turklāt vēl bija jāpaspēj arī uz veco, labo bibliotēku, kur pavisam noteikti grīfidore varētu dzirdēt komplimentus no Zoijas de Rouksas par brīnišķīgu brīļu izvēli, tāpēc, lai brilles nenokristu, ir ieteicams tām pievienot ķēdi (vēlams - apzeltītu, jo tas lieliski saskan ar šosezon modē esošo elektrozaļo),

kas turklāt kalpotu kā papildu aksesuārs!

Par bibliotēku un tajā sēdētājiem runājot, Tamāra Poļakova teju nekad NAV REDZAMA CEPURĒ! Ņemot vērā to, cik brīnišķīga ir šīs kraukļanadzies sejas forma un cik lieliski tiktu izcelta viņas žokļa līnija, fakts, ka viņa reti nēsā galvassegas, ir nosaucams kā modes zaimi. Tas ir lielisks iemesls, lai ieteiktu brīnišķīga modeļa un krāsas cepuri.

Tā kā tumša cepure radītu nedaudz gotisku iespaidu, vislabākā būtu maiga sudraba vai agresīvas zelta krāsas hūte. Jā, hūte. Aiz bantes, ko ieteicams izvēlēties savādākā krāsā un siet ar iespaidīgu pušķi, lai uzsvērtu nēsātājas jaunību, iespraust Nelokāmā Papīra gabalu, uz kura ar trekniem burtiem rakstīts PRESE, kas, savukārt, uzsvērtu nēsātājas nopietno pusi. Starp citu, papīru ir iespējams pieskaņot Kraukļanaga krāsām.

Tomēr vislabākais veids, kā medīt kraukļanagus, ir doties uz Cūkkārpas vietējo safari zonu - bibliotēku. Varbūt tas nebūs gluži maskēšanās nolūkos, bet safari stils ir tieši tas, ko BK iesaka Eleonorai Ridlijai, jo haki krāsa brīnišķīgi piestāv meitenes matiem un Elšpūša torņa krāsām. Taču, lai kopiespāids būtu pilnīgs, Leo ir ieteicams visus tos zobus, kurus viņa glabā zilā vilnas zeķē***, savērt virtenē, ko izmantot kā stilīgu kaklarotu. Kas tie par zobiem? Nu, atcerieties, ka viņa tomēr skaitās siržulauzēja, turklāt dažkārt šo siržu īpašnieku vidū mēdz izcelties kautiņi ar harpūnām, lingām un rokasgranātām.

Ziniet, aizvēsturē mūsu sugas pārstāvji bieži vien devās savās ikdienas gaitās ar gariem, vējā plandošiem un pinkainiem matiem. Un tomēr mūsdienās vēl joprojām ir cilvēki, kas, šķiet, nekad nav dzirdējuši par šķēru esamību, piemēram, Keirs Makkijšs. Gari mati nūdien nav kaut kas tāds, kas piestāvētu kulturālam, respektētam burvim! Protams, BK darbinieki un Mīs Kaste labi apzinās, ka viņš, acīm redzot, par savu elku ir izvēlējis Ķēmu Māsu solistu Mironu Cielavu, bet... viss plūst, viss mainās! Ja Keirs vēlas kaut reizi dabūt draudzeni, daudz vēlamāks viņam būtu Justiņa Kokezera stils, kas arīdzan lieliski izceltu viņa acis. Hei, bet vai kāds vispār zina, kādā krāsā tās ir? Nē? Tieši par to arī ir runa!

Toties šie brīnišķīgie svārkī (attēlā) ir lielisks paraugs stilam, kura pieņemšanu vajadzētu apsvērt Tifānijai Makkenzijai, kurai, tāpat kā Keiram, nepieciešams nedaudz atsvaidzināt savu perspektīvu, tāpēc... kāpēc gan lai nesāktu ar nelielām izmaiņām garderobē?

Starp citu, arī Tifānijas labākajai draudzenei Evitai Dēmo (agrāk pazīstama kā "Nejaukā Slīdene", tagad pazīstama kā "Nejaukā Slīdeņa Prefekte") būtu nepieciešams apsvērt sava imidža maiņu. Turklāt 7. kurša Grīfidora audzēkne Džesika Maršmelova (attēlā) vēl nesen Bubuļu Kambarim izteica vēlēšanos ņemt Dēmo savā paspārnē, jo spēj viņā saskatīt satriecošu jaunu sievieti. Katrā ziņā, Mīs Kaste personīgi uzskata, ka Evitai ir sasodīti paveiciens - ikviens gribētu tikt Džesikas paspārnē!

Ak, neskumstiet, cūkauši, kam šeit nesniedza unikālus stila padomus, jo, atcerieties, no sākuma vajag palīdzēt pašiem bezcerīgākajiem no jums...

* Taču jūs tik un tā varat sūtīt vēstules!

** Iegādājieties taču beidzot Laikgriezī!

*** CIK NEPATRIOTISKI!

JAUNAJAI KALAMBOLA SEZONAI TUVOJOTIES!

Eleonora Ridlija

Kad Trejburvju turnīrs visiem jau padzīsis no sirsniņas un atmiņas, nav šaubu, ka visi, kas savas slotas glabājuši putekļainos plauktos jau vairāk kā gadu, nu alkst tos putekļus notirināt un sākt maisīt tās sportiskās un sviedrainās, un ar svaigu zāli nosmērētās intrigas, kas raksturīgas tikai uz kalambola laukuma lidojošajiem.

Pēdējo reizi zelta kausu ieguva Slīdeņu komanda ar Reo Vendīciju kā kapteini priekšgalā, sudrabu nogrāba Grifidoru izlase, bronza tika Elšpūšiem, bet iepriekšējo gadu izcilie čempioni Kraukļanagi tika pie iespējas pagaršot zemi. Tā ir pagātne un nu visiem, pārbaudot, kas vasarā ēdis par daudz un vai vecās kalambolistu formas maz vēl der, ir jāatrod arī vecie taktiku pieraksti, jo nav jāšaubās, visas četras skolas komandas būs izdibinājušas daudz veidus, kā vairāk vai mazāk atļautā veidā ielikt kloķi saviem pretiniekiem. Bet sāksim ar to, vai visiem zināmās sejas, kas dižojušās ar vietu komandā, maz tur vēl būs atrodamas?

Joprojām klīst baumas, ka tiesāt spēles nāks mums labi zināmais Milards Velss. Ja viņam bijis no cūkkārpīšiem gadu miers, tad laiks atgriezties un atrast jaunus iemeslus, lai paslēptu tos procesā radušos sirmos matus. To, vai viņam, tiesājot spēles, būs kāda sadarbība ar Sandoru Rolandi, mūsu jauno lidošanas pasniedzēju, un Skārletu Loroleiju [vai arī ka nu viņas uzvārdu raksta], kas pametusi bibliotēku, lai atgrieztos pie lidošanas pulciņa vadīšanas, vēsture vēl klusē, bet tikai nesakiet, ka šāds trīs pasniedzēju salikums nebūtu par pamatu ne vienai vien mīlas trijstūra baumai.

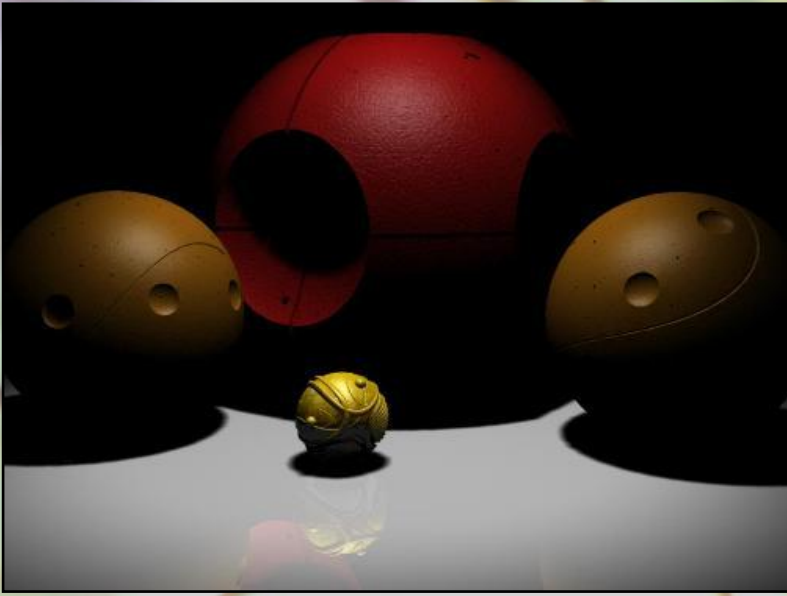
Lietotāja ievietots attēls
Reo Vendīcijs, kopš pārņēmis kapteiņa titulu no Reiņa Šusta, ir aizvadījis savu komandu līdz vairākām uzvarām, veiksmīgi noliekot gar zemi pat sīvu konkurenci, bet šogad šis slīdenis vairs nav prefekts. Skolas vadība viņam sniegusi Zēnu Vecākā titulu. Vai šāda pienākumu nasta nepaņems visu viņa laiku un kapteiņa tituls būs jāatstāj kādam citam? Vendīcijs šādas baumas apstiprinājis nav, tomēr cilvēki nav kautrējušies prāt, kam kapteinēšanas pienākumi tiktu sniegti tālāk. Lielākās cerības tika liktas uz Efiju Dž. Mazīnī, jo viņa ir bijusi uzticama Reo sekotāja, bet citi iebilst un sauc slīdeņu matemātikas ģēniju Ediju Jurgi par daudz ticamāku variantu. Tikmēr Samantas Ziediņas atbalstītāji bijuši visai klusi un - kas zina, varbūt viņa sev ietekmi komandā iegūs klusā un viltīgā veidā, kas pa spēkam ir tikai šī torņa skaistā dzimuma pārstāvēm. Tomēr beigās bukmeikeri vienojas, ka Vendīcijs no savām augstākajām pozīcijām neatteiksies, pat ja tās žonglēt ir ārkārtīgi sarežģīti. Tikai viņš pratīšot salikt visus pa pareizajām pozīcijām, lai komanda spētu turpināt funkcionēt kopā, savādāk iekarsuši čūskulēni būs gatavi viens otru apēst bez sāls. Turklāt slīdeņu komanda jau sen bijusi visai elitāra un jaunāko gadu skolēniem tur tikt bijis sarežģīti. Jādomā, ka šogad tik dramatiski tas mainījies nebūs.

Grifidoriem jau iepriekš bijušas pamatīgas problēmas ar viena vadošā kapteiņa atrašanu, jo šis pienākums ir

žonglējis kā starp Aludru de Mairānu, tā arī starp Leilu Kingstoni un Adelīnu Martinesu, kas bijusi pastāvīgā kapteine iepriekš. Visi izsaka aizdomas, ka tagad nekas mainījies nebūs un

nemainīsies vismaz līdz mirklim, kad Adelīna savāks iekšas kopā un atkal nepārņems vadību, sniedzot to kapteinēšanas paraugstundu, ko citi nav tik kārtīgi apguvuši. Ja tas tiks paveikts, tad ap sevi vēl tikai jāsapulcina vecais komandas kodols, bet tas varētu arī nebūt tik vienkārši. Ilze Venderte ir veiksmīgi absolvējusi Cūkkārpu, bet ziņu par to, ka Semjuels Lielpēdis vai Jānis Lauva plāno atgriezties, ir gaužām maz. Vismaz Viktorija Nefereta un Raiens O'Konors vēl ir savā vietā, bet lauvām būs jāvelta krietns laiks, lai izpētītu, vai starp pirmziemnieku, otrziemnieku un varbūt kāda vecāka gada krājumiem slēpjas kāds zelta gabals. Bukmeikeri min, ka Gregs Brouns, ar vai pret paša grību, tiks ievilkts kalambola intrigās.

Lietotāja ievietots attēls
Elšpūšu komandā, kur Eleonora Ridlija kā kapteine ir stāvējusi jau nez kuro gadu pēc kārtas, lielākas galvassāpes biežāk sagādā nevis sporta, bet vienkāršo attiecību rakstura problēmas. Kā jau tas vispār āpšiem raksturīgs, runā, ka viņi ne tikai treniņos un ģērbtuvēs, bet arī savā skolas tornī uztur ciešus un ārkārtīgi draudzīgus kontaktus un tas mēdz traucēt koleģiālām attiecībām uz laukuma esot, īpaši spēles karstumā. Tomēr par spīti šiem traucēkliem lielākā daļa komandas joprojām šķiet spēlēšanas gatavībā, neskatoties uz to, ka uz dzinēja amatu pēc Lukasa Vilknadža absolvēšanas parādījusies brīva vakance, bet to var aizpildīt ar elšpūšu krietnajiem rezervistu krājumiem, kas,

gluži kā vīns, brieduši un auguši gadiem ilgi, ik pa laikam rotējot te uz pamatsastāvu, te atpakaļ.

Tikmēr, ja prātojat, vai šajā āpšu kolektīvā radīsies iespēja redzēt kādas īpaši svaigas sejas? Tikai tad, ja pirmā un otrā gada studenti nezaudēs dūšu pieteikties; citādi izskatās, ka centīgākie vecāko gadu skolēni jau ir ieķeksējuši savu vārdu šajā dzeltenī melnajā komandā. Gan tīri sporta, gan attiecību ziņā.

Un visbeidzot – par kraukļanāgiem. Tā vien izskatās, ka veids, kā sastikties kopā šī komanda pēc iepriekšējās tik bezgala neveiksmīgās sezonas, paliks vislielākā mistērija. Toms Lunaro ir absolvējis un tikai klusākie spiegi ar daudz draugiem kraukļu tornī būs

noskaidrojuši, kādas norādes viņš aiz sevis atstājis. Tukšajā gadā kapteine tehniski skaitījusies Lulū Vinglesa, bet visi šaubās, ka tad, kad jāķeras klāt īstiem pienākumiem, viņa šajā vietā paliks. Tā vietā līdzās ir ambiciozais Džeroms Ridlijs, savācies zināšanas no Bosbatonas akadēmijas kalambolistiem. Vinglesa Ridlijam visticamāk piekāpsies, tādēļ jāskatās, kā grasītos sarindoties pārējā komanda, kas bieži sastāvējusi no vecajiem talantiem, kuri vai nu skolu jau beiguši, vai arī apgalvo, ka ir šim jau daudz par vecu.

Saka, ka Bendžamins Vaitis, kad nu Lunaro vairs ar lielām acīm nespēs izlūgties drauga palīdzību, laukumam ne klāt nenāks, ja nu tikai atbalstītāju tribīnēs un tas liek domāt, ka arī viņa

audzubrālis Ričs Ričmonds nebūs kraukļanāgu treniņos bieži redzēta seja. Arī par Aīda Gabriela [viņam ir pārāk daudz vārdu, vecāki bija patiesi neizlēmīgi] Džonatana Deivisa atgriešanos komandā ir runāts ārkārtīgi maz, kas nozīmē, ja citas komandas uz jauniem spēlētājiem cer vairāk smaguma un dažu caurumiņu aizpildīšanu dēļ, tad kraukļanāgu Titānikā ir tāda sūce, ka jāsāk apsvērt jauna kuģa iegādi. Vienalga, ar kādām metodēm, bet pie lidošanas sporta esot nolemts pieradināt kā Andrē Fosu, tā arī Tamāru Poļakovu un Aroniju Lohnesu. Cik tas izvērtīsies veiksmīgi, rādīs nākotne.

Kādi ir Tavi minējumi par šīgada komandu sastāviem? Laiks derībām? Protams nekas netaps skaidrs līdz ar pirmajiem sezonu treniņiem, kas gaidāmi, tiklīdz esam iekārtojušies atpakaļ Cūkkārpas telpās, laiks vēl ir jauks un pasniedzēji nav nokrāmējuši visus ar neizmērāmiem mājasdarbu kalniem. Tomēr pat tad, nav šaubu, pierādīsies, ka Cūkkārpas kalambolistu saraksti ir tikpat nemainīgi un uzticami kā vientiešu laika ziņas. Gadam viscaur notiks rotācijas un negaidīti pagriezieni, vienkārši taktisku, jebšu sāpīgu un noklusētu iemeslu dēļ.

Vairāk kā gadu kalambols nav noticis un atbalstītāju tribīnēm vajag pārļaut pāri kādu uzfrišināšanas maģiju, bet - kas lēni nāk, tas labi nāk, tādēļ nešaubīsimies, ka šī sezona solīsies būt spraiga un asiņaina!

Kā (ne)piesaukt TROLLI?

Tie - kas MBK stundas nav pavadījuši, bijīgi šķielējot, vai Nordstouns ar zizli, kura virpināšana, šķiet, aizstāj regulāru lēdiju trūkumu šī pusaudža dzīvē, nav aizdedzinājis pēdējos solus, un nav aizmiguši, klausoties Vinglesa, de Mairānas un Skota mūžam trāpīgajos vervelējumos, - iespējams, zina sacīt, ka trollis ir viens vareni dumjš un sasodīti spēcīgs radījums. Tie citi, kas stundās ļāvušies tik krāšņajai sapņu pasaulei, kurā pat Cūkkārpas sīkspārņ-direktoru princeses skūpst var pārvērst par cilvēcīgu cilvēku, zina vien to, ka klases žurnālā iezīmēts trollis lieliski atspoguļo viņu neeksistējošās zināšanas. Mēs, savukārt, esam gatavi galvot (jo mūsu hipotētiskajām, metaforiskajām galvām neviens neko nevar padarīt), ka izvairīties no glītā, jaukā T un nopelnīt I ir iespējams pavisam vienkāršos veidos.

(Lūdzam neko no sekojošā neatkārtot mājās apstākļos, tas paredzēts tikai un vienīgi klases telpām)

(Brīdinām, ka tas var rezultēties ar atsevišķu profesoru atkāpšanos no amata)

(Un tieši tādēļ šis raksts ietver kodētus apzīmējumus: BK neuzņemas atbildību par lasītāju iemaņām kriptogrāfijā)

Protams, izklāstu sāksim ar KARu – personu, kuras priekšā ikvienam cūkkārpītiem jākla nās – un to, kā iegūt **IZCILI BURVESTĪBĀS**.

Pirmais likums: neželīgi daudz smaidīt. Tiesa, te par nederīgiem tiks atzīti teju visi elšpūšu Arlianas smaidiņi, kā to ir pierādījis KARs III, nabaga jaunkundzi atraidot un viņas draudzenē atmodinot slepkavnieciskas noslieces. Vienīgā izteiksme, kas var nopelnīt I burvestībās ir regulārs „es-tikko-iekāpu-āpša-ekskrementos-un-kaut-gan-man-joprojām-smakokurpīte-tas-bija-patīkami” smaidis, kura ilgstoša uzturēšana vaibstos var izraisīt nopietnas sāpes septiņdesmit piecos procentos sejas muskuļu. Un sāpes (vai krampji ekstrēmākajos gadījumos) var radīt nepieciešamību doties uz Slimnīcas spārnu, kur jaunais mediķis ļoti smaidošus pacientus esot gatavs izbarot vilkačiem.

Otrais likums: likt KARam justies kā pūcītei. Nē, patiešām! Šim kodētajam indivīdam ir novērota aizraušanās ne tikai ar rozā ponijiem (šo var apliecināt uzticams avots), bet arī ar pūcēm. Tātad – ja finansiālais stāvoklis liedz dāvināt KARam rozā poniju (Equus ferus caballus rosea, jo, spriežot pēc pirmā septembra uzrunas, KARam ļoti patīk latīņu valoda), tad vienīgais variants ir dāvināt visu citu, sākot ar savu dvēseli un beidzot ar koptelpā nosperto papīrgrozu. Ik rītu atstājot pie KARA apartamentu durvīm parakstītu dāvanu groziņu, varbūtība nopelnīt „izcili” pieaug par simts procentiem.

Tiesa, tas – gadījumā, ja dāvāto velti neatradīs KARam bieži tuvumā esošā vientiešu Zirneklcilvēka (Pītera Pārķera) attālā radniece. Jo pēc tāda notikumu pavērsiena iegūt **IZCILI VIENTIEŠU MĀCĪBĀ**, kad Cūkkārpū ir pametusi iemīļotā profesore Pendergasta, būs ļoti sarežģīti, ja vien sirsnīga dāvana netiks atstāta arī šai personai. Savos secinājumos vadoties pēc minētā mācību priekšmeta klases iekārtojuma, P.Pārķera radnieces sirdij ļoti tuvi ir vientiešu ķīmiskie elementi, diabētiķi un astronomija, tādēļ labas dāvanas būs, teiksim, pudelīte ūdeņraža peroksīda, glikozi nesaturoši cepumi vai ..pats Mistērs Mafinmeijers.

Nevar noliegt, ka regulāra dāvināšana varētu radīt ievērojamu budžeta deficītu, kura likvidēšanai nāktos kļūt par Hrumņuma Ņamņama privāto vergu virtuvē, mēģinot darba procesā nenobeigties no bronhīta vai Bronha Īta kodieniem. Taču, turpinot par Misteru Mafinmeijeru, - lai iegūtu **IZCILI ASTRONOMIJĀ** smaidīt stundās nedrīkst nekādā gadījumā. Izņemot indivīdus ar izcilām aktiera dotībām, arī izteiksme „es-slepeni-noslēpu-Reo-apakšbikses-Efijas-guļamistabā” tiks atpazīta kā grēcinieka smaidis, bet šajās nodarbībās ir jābūt „es-esmu-Zaks-Vingless-vai-Anguss-Vaitbrenčs” drūmam. Vēl ļoti svarīgi atcerēties nekad un nekādos apstākļos (pat ne tad, ja Dēmo spīdzina vai psiho-loģ-pāte Pulkstentiņa pavēl atgremot nelaikā apēsto spēķpīrāgu) nedāvināt Misteram Mafinmeijeram ne cukurvati, ne kūciņas, ne popkornu ... neko! Ja nu vienīgi trīctārpūs...; neticiet runām, ka pēc BK pagājušajā Valentīndienā organizētajām misijām Mafinmeijers cieš no trīctārfobijas!

Runājot par trīctārpītiem, nevar nepieminēt arī Niklāvu, pie kura I nopelnīšanai **MAĢISKO BŪTŅU KOPŠANĀ** pietiks vien ar pāris piparotām delikatesēm no indiešu restorāna, jēlu olu un surogātšokolādes bez kakao. Vai tad jūs nezinājāt, ka Niklāvs vairāk par visu mīl surogātus? Nosaukts mūsu kodētajā vārdā, viņš, iespējams, atsauksies, un, ja var ticēt viedoklim, ka šis vārds bieži tiek slēpts un noklusēts, tad izcils vērtējums ir garantēts. Par vēribu, jā, tieši par to. Un vēl ir ļoti svarīgi MBK pārbaudes darbus pildīt ar dzeltenu tinti, kuru var mēģināt izlūgties Elšpūša prefektei, atlidzībā piesolot raugu, miltus vai svaigi slauktu mežonīgā vērša pienu, jo tieši dzeltenā krāsa esot šīs personas iecienītākā. Sirdī elšpūtis, tā teikt.

Nezinām gan, kā ir ar teorētisku piederību tornim, taču Cūkkārpā ir parādījušās arī divas jaunas, savā ziņā līdzīgas dāmas: Gandrīz-Vato un Gandrīz-Bosa. Par to pirmo – ja jūs esat Mefistofels Vīvers, tad **IZCILI HERBOLOĢIJĀ** ir nodrošināts, jo viņai pret šo savādo otrziemnieku esot tikpat vēl siltākas jūtas kā pret ex-bosbatonieti NikoLoVato (jo „Nikodēms Lotreks-Vato” ir ellīgi garš vārds, lai gan lielisks mēles mežģis). Priekšzīmīgu vērtējumu ir iespējams nopelnīt, arī mīlinoties ap mazo grifidoru Anniņu, tomēr šajā gadījumā iesakām netuvoties siltumnīcām, ja nav vēlētānās tapt ieslodzītam starp zaļ-lapainiem slepkavām.

Savukārt Gandrīz-Bosa var izrādīties nopietns šķērslis I iegūšanai jau minētajās burvestībās, it sevišķi gadījumā, ja ir novērota nevēlēšanās bučot kraukļanagu otrziemnieku Fosu.

Pārmaiņas ir piedzīvojusi arī lidošanas sfēra, taču turienes pasniedzēja, sastopoties ar visiem Gammām, Mobutu Gammu, jukušiem Olivanderu dvīņiem un viņu sekotājiem, visticamāk, pametīs darbu Cūkkārpā, pirms būs paspējusi ielikt izcilus vērtējumus.

Bet mums taču ir vecais labais jaunais Hipstards, kurš liekot **IZCILI APTZ** jebkuram vairāk vai mazāk patriotiskam grifidoram! Viņa antipātijas šī torņa sakarā taču ir baumas, it īpaši pēc tik ļoti Trentīgas vasaras (starp citu, Trentošana šobrīd trendo, un Hipstards, tautā saukts „Migas atvērējs”, ir modernāks par pašu Tedu!)

Savukārt, tiem jukušajiem, kuri brīvprātīgi izvēlējušies apgūt **PAREĢOŠANU**, visvienkāršāk būs nopelnīt I, prāta aptumsumam pievienojot alerģiju pret basām pēdām. Svarīgi ir neaizmirst klepot, kāpt uz galda, lai attālinātos no Odas Vīles kājām, un palūgt sestziemniekam vai uzburt pašam drausmīgu zaļganzilus izsitumus, bet vēl svarīgāk ir precīzi šādu notikumu sekvenci iepriekšējā stundā saskatīt kristāla lodē. Un iesildīšanās laikā, kamēr jaunie „pareģoņi” tiek nodarbināti pēdējo saprāta palieku zaudēšanas vingrojumos, ir nepieciešams izmantot izdevību Hogvarts Shake realizācijai. Nedrīkst aizmirst masku! Šādu:

LIKUMI IR RAKSTĪTI, LAI TOS PĀRKĀPTU

[1.septembra nakts īsumā]

Vai tomēr nē?

Keirs Makkijš, Reinharšs un Lidija Junkeri, Alīda Traversa, Demiens Džesse un Eleonora Ridlija - šis grēcinieku sešinieks jums jau ir zināms, ne tā?

Runājot par to pirmo, šobrīd norisinās eksperiments "Cik daudz Makkiju klana viskija spēš *pacelt* konfiscētājs Teds Rouzs?", bet par diviem laulātajiem - sirdi plosošu šķiršanās stāstu gaidiet BK Valentīndienas numurā.. ja kāds būs izdzīvojis, protams. Traversa un Džesse, šķiet, pirmā septembra rītā Ekspresī sagāja kopā (jo Alīda laiku lieki netērē) un nu ir pāris, bet -- Leo? Vai tiešām par pieņertu GRĒKĀPSI ir kļuvusi Cūkkārpas sirdspuķīte Leo?

Diemžēl BK nevar nomierināt jūsu šausmās trīsošās sirsniņas. Īsumā iepazīstinot ar pirmā septembra nakts patieso notikumu gaitu, varam sacīt, ka slavenais trio bija devušies ārpus skolas sienām cerībā kārtējo reizi pārkāpt kārtības noteikumu piekto punktu un iereibt tiktāl, lai Lidija nedomājot pievienotu Keiru savam harēmam. (Baumo, nākamais kandidāts esot elšpūšu cukurpūsis Lūks!) Alīda savukārt meklēja tumšāku un *svaigāku* stūrīti, lai pārbaudītu, vai Demiens bija anatomiski patīkamāks par sen aizmirsto Džoniju. Bet vienīgie Leo, kura arī vilcienā pārmērīgi daudz tika manīta likumpārkāpēju trijotnes sabiedrībā, rīcības loģiskie skaidrojumi: (a) viņa ir sapratusi garmatānā skota dzimumu, un līdz ar to viņš ir must do!; (b) viņa grib uzzināt, kādā veidā un ar kādām tiesībām ex-Maglērai izdevās uzsākt oficiāla harēma veidošanu pirms viņas; (c) jaunkundzei bija sarunāta personīga tikšanās, taču kavalieris, novērtējis situāciju, aizlaidās..

..Vai varbūt par viņas kavalieriem bija kļuvuši (pirmziemniek, aizver acis!) Gabriels Moro un jau minētais viskiļlācītis Teds Rouzs? Šepards,

būdamšs privātaurors un cerēdamšs izmeklēt Leo privāto dzīvi, arī nonāca tā vakara melnajā punktā - ziemeļu iekšpagalmā. Rezultātā pārkāpēju heksagons pavadīja nakti THE karcera važās un nākamajā rītā notika viņu likteņu lemšana.

Ziņas ir pārāk svaigas un, iespējams, nekorektas, lai mēs varētu sniegt apskaidrību jūsu ziņkārīgajiem prātiem, bet šī brīža populārākās teorijas:

A. Visi saņems aizliegumu piedalīties kalambola kausa izcīņā. Tas ir aizliegums, kas no šī bariņa ir nozīmīgs tikai Ridlijai. Sak, varbūt visas situācijas konstruētāja, aizkulišu māstermainds, bija manipulatore, *wannabe* kapteine Pulkstentiņa?

B. Viņiem nāksies berzt Cūkkārpas grīdas, kas, šķiet, būtu vistīkamākais spriedums jauniešiem, kuri slidenām pamatnēm atradīs gluži jaunu pielietojumu.

C. Viņi visi tiks izslēgti. Tad apokalipse piemeklēs Cūkkārpas pubertitāti sasniegušo un vienkārši samaitāto (ziniet pirmziemnieku Solomonu Gammu?) puīšu populāciju, tāpat arī Makkija un Junkera bromances atbalstītājus, nemaz nerunājot par tiem, kuri pie brokastu galda lūdz Demiēna atgriešanos prefekta amatā.. Nē, just kidding. Visi mīl Karlu.

P.S. Reinhard un Lidij, lai jums rūgts!

Speciālizlaidumu veidoja:

redaktore Tamāra Poļakova

sporta reportiere Eleonora Ridlija

kriminālkorespondents Miglaspūtis

tenku vārītāja un žāvētāja CūkMārpla

padomdevēja un cilvēces izglītotāja

MisKaste